

veščnik

Letnik XVIII.

Celovec, petek, 12. april 1963

Štev. 15 (1090)

Skozi trpljenje v lepše življenje

Velika noč je praznik prerojenja in veselja, praznik življenjskega optimizma, ki nas spominja, da ima vsako trpljenje svoj smisel in svoj pomen. Ta pomen je predvsem v notranjem prerojenju vsakega posameznika in — ker je vsaka skupnost le vsota posameznikov — vseh skupaj: v tistem prerojenju, da se znebimo malodušja in črnoglednega obupa ter se zavemo svojih moči, svoje življenjske volje in se tako s svežim optimizmom srečamo z vsemi problemi, ki se pojavljajo na poti življenja.

Tudi naših narodnih zadev se moramo oprijeti z optimizmom in življenjskim veseljem, potem smo lahko prepričani, da bomo dosegli mnogo večje uspehe, kakor če bomo obupavali. Saj za tako obupavanje nimamo vzroka; koroški Slovenci smo šli skozi trpljenje, ki nas je prerodilo in tako prerojeni smo postali močnejši, tako močni, da lahko kljubujemo novim preizkušnjam. Ravno na Velikonoč se bomo letos spominjali izseljevanja in v teh aprilskih dneh obhajamo obletnice tudi drugih dogodkov, ki so nas pred dvajsetimi leti postavili pred usodno preizkušnjo. Prestali smo jo, čeprav nam je z vseh strani grozilo trpljenje: sredi velikega uničevanja in umiranja se je pred dvajsetimi leti porodil prvi koroški partizanski bataljon — simbol in opomin, da je narod, ki se zaveda svoje življenjske volje, v najtežjih trenutkih zmožen največjih junastev.

Prerojeni v izseljeniški zavesti in prekaljeni v boju na življenju in smrt se zato tudi danes ne predajamo malodušju, ne obupavamo zaradi te ali one težkoče, ne zgubljammo samozavesti zaradi trenutnega neuspeha, marveč glejmo z zaupanjem v bodočnost. Če bomo zaupali v svoje lastne sile in šli z optimizmom na delo,

potem naši otroci kljub vsiljenemu krivičnemu šolskemu zakonu ne bodo več prikrašani za pouk v materinem jeziku;

potem naš jezik ne bo več obsojen na to, da mu na avtohtonih tleh kratijo pravico javnosti;

potem našemu kmetu in podjetniku ne bo več grozila nevarnost propada zaradi dolgoletnega zapostavljanja našega ozemlja;

potem koroški Slovenci ne bomo več izpostavljeni nebrzdani gonji hujškanja in žalitev s strani nepoboljšljivih sovinstov.

Od nas samih je v prvi vrsti odvisno, da si bomo pridobili vsestransko in pravično izvedbo določil člena 7 državne pogodbe in s tem priznanje vseh tistih pravic, ki bodo zagotovile obstoj in nadaljnji razvoj naše narodnostne skupine. V tem našem prizadevanju pa se lahko opiramo tudi na vse druge demokratične sile, ki so kakor mi bile prerojene v trpljenju in zdaj z duhom humanizma pristopajo k reševanju posameznih vprašanj. Zavedajmo se, da so se vsled tega prerojenja močno spremenili tudi odnosi večinskega naroda do manjšin in pretežna večina avstrijskega ljudstva danes v manjšini ne vidi več vzroka za spor, marveč stremi za mirnim in prijateljskim sožitjem med narodi. Ni treba posebej poudarjati, da moramo kot viden odraz teh sprememb smatrati na primer tudi

redne razgovore med vlado in manjšino, glede katerih pričakujemo, da se bodo v doglednem času spet nadaljevali;

nadalje ustanovitve slovenske gimnazije v Celovcu, na kateri bo ob koncu šolskega leta že prva matura;

obnovitev pred desetimi leti zločinsko razstreljenega partizanskega spomenika v Št. Rupertu pri Velikovcu;

vsaj delno priznanje in izplačilo odškodnine našim izseljencem za čas, ki so ga preživeli v taboriščih;

prenakazilo določene vsote iz državnega proračuna za namene in ustanove koroških Slovencev, in ne nazadnje

bistveno izboljšanje odnosov med Avstrijo in Jugoslavijo, ki prihaja do izraza zlasti v živahni kulturni izmenjavi, plodnem gospodarskem sodelovanju in v uspešno se razvijajočem maloobmejnem prometu.

Kakor se vsega tega iskreno veselimo, pa se seveda ne moremo zadovoljiti samo s tem, kar je bilo doslej doseženo. Odprti so ostalo še mnogo vprašanj, na katerih rešitvi smo življenjsko zainteresirani in se bomo zato tudi v bodoče borili za njihovo rešitev. Ker vemo, da so naše zahteve upravičene, jih bomo zastopali z vso odločnostjo in optimizmom, v duhu tistega prerojenja, ki smo ga bili deležni v najhujših letih, ko smo si z žrtvami in trpljenjem priborili pravico do lepšega življenja.

Koroški Slovenci bomo spet volili dr. Schärfa

Proglas ZSO za volitve zveznega prezidenta 28. aprila

Cez dobra dva tedna bomo imeli v Avstriji volitve zveznega prezidenta, najvišjega predstavnika naše države ter čuvarja zakonitosti, reda in miru. V političnem življenju druge republike še ni bilo tako izrazite ločnice med gospodarsko močnim taborem meščanstva in podjetnikov ter gospodarsko šibkimi silami delovnega ljudstva, kot se kaže prav ob teh volitvah. Že pri lanskoletnih državnoborskih volitvah so bila v ospredju gospodarska nesoglasja, ki so — kakor so pokazala dolgotrajna vladna pogajanja — močno zaostriła odnose med obema velikima strankama.

Pri volitvah 28. aprila bo šlo torej bolj kot kdajkoli prej za usodno odločitev, ali bo ÖVP v svojem stremeljenju po samovladi uspela združiti vso oblast v državi v svojih rokah, ali pa bo z izvolitvijo kandidata SPÖ še naprej ostal na čelu države predsednik, ki je garant za demokratični ustroj državnega življenja.

Koroški Slovenci pri tej važni odločitvi ne smemo in ne moremo stati ob strani, marveč moramo kot lojalni državljani zavestno in s čutom odgovornosti soodločati o nadaljnji usodi avstrijske domovine. Pri tem se zavedamo, da pravilna izbira med posameznimi kandidati oziroma strankami, ki so jih postavile, za nas ni važna le iz splošnih državno-političnih vzrokov, temveč hkrati iz narodnostnih vidikov. Tudi za nas, posebno z ozirom na nadaljnje reševanje naših življenjskih vprašanj, namreč ni vseeno, kdo bo kot novi zvezni prezident v bodoče skrbel za dosledno izvajanje in spoštovanje ustave in zakonov.

Sedanji zvezni prezident dr. Schärff, ki je izhajajoč iz revnih razmer že zgodaj spoznal skrb in težo življenja predvsem malega delovnega človeka, je kot človek, politik in državnik dokazal, da so zvestoba ustavi, čut pravičnosti in toleranca njegova življenjska vsebina. Kot tak pa je najboljši porok, da bo tudi v bodoče s svojimi bogatimi življenjskimi izkušnjami dostojno in uspešno, predvsem pa pravično in nadstrankarsko izpolnjeval dolžnosti najvišjega predstavnika države.

Zato je Zveza slovenskih organizacij na Koroškem na svoji zadnji seji sklenila poziv, da koroški Slovenci kakor zadnjič tudi pri letošnjih predsedniških volitvah glasujemo za

zveznega prezidenta dr. Adolfa Schärfa!

V Jugoslaviji je bila sprejeta nova ustava

Socialistične federativne republike Jugoslavije

V svečanem vzdušju je Zvezna ljudska skupščina zadnjo nedeljo sprejela novo ustavo Jugoslavije, katere je bila več mesecev predmet javne razprave, v kateri je sodelovalo več milijonov državljanov. Nova ustava, po kateri se Jugoslavija imenuje zdaj socialistična federativna republika, je bila sklenjena prav v letu, ko obhajajo jugoslovanski narodi dvajseto obletnico zgodovinskega drugega zasedanja AVNOJ, ki je položilo temelje novi Jugoslaviji. Tako je nova ustava tudi le dosledno nadaljevanje politike, za katero se je jugoslovansko ljudstvo odločilo sredi narodnoosvobodilnega boja — to je politika enakopravnih in bratskih odnosov med vsemi narodnostmi Jugoslavije ter gradnje socializma.

Nova jugoslovanska ustava, ki jo upravičeno imenujejo tudi »listina samoupravljanja«, se bistveno razlikuje od ustav vseh drugih držav zlasti zato, ker odpravlja klasične oblike funkcij oblasti in jih spreminja v funkcije samoupravljanja, ki zagotavljajo vodilno vlogo delavskega razreda v sistemu državne oblasti kot gibalne sile družbenega napredka. Delo je osnova družbenega položaja človeka, zato nova jugoslovanska ustava gradi celotni politični sistem na perspektivi čedalje širšega združevanja delovnih ljudi v enotno svobodno skupnost proizvajalcev, čedalje večjega razširjanja socialnega temelja oblasti in njenih demokratičnih oblik, s tem pa tudi čedalje neposrednejšega spreminjanja funkcij oblasti v funkcije samoupravljanja.

Samoupravna aktivnost občanov in državljanov bo prišla do izraza tudi v volitvah posameznih forumov. V novem ustavnem sistemu Jugoslavije volitve namreč ne bodo

več boj med ljudmi ali med političnimi skupinami za določene politične položaje v sistemu oblasti, temveč sestavni del aktivnosti občanov v njihovem vsakdanjem delu in samoupravljanju. Pri izbiranju svojih predstavnikov se bodo občani odločali na podlagi svojih izkušenj pri delu in samoupravljanju v delovni organizaciji ali komuni odnosno občini. To zagotavlja, da se bodo volitve izvedle kot normalna samoupravna aktivnost občanov brez demagoškega političnega licitiranja ali osebnega boja za ta ali oni položaj.

Pomembna značilnost nove jugoslovanske ustave je tudi v tem, da vsebuje načela o mednarodnih odnosih oziroma o zunanji politiki Jugoslavije. Ustava izraža pripravljenost narodov Jugoslavije, da v pogojih enakopravnosti, ohranitve suverenosti in neodvisnosti svoje notranje in zunanje politike sprejemajo vse oblike mednarodnega sodelovanja, ki so v skupnem interesu držav in narodov. Ustava odklanja vojno kot sredstvo v mednarodnih odnosih in dovoljuje uporabo oborožene sile le v primerih zakonite obrambe oziroma revolucionarne borbe narodov za osvo-

boditev izpod imperialističnega zatiranja. Politiko koeksistence pa proglašajo nova ustava za temelj jugoslovanske zunanje politike v odnosih z državami z različnim družbeno-političnim sistemom.

Končno je treba še poudariti, da vsebuje nova ustava Jugoslavije vrsto določb o nacionalni enakopravnosti in o narodnostih. Novost v ustavi je uvedba izraza »narodnosti«, ker stari izraz »narodnostne manjšine« ni v skladu z dejanskim položajem in pravicami pripadnikov vseh narodnosti, ki živijo v jugoslovanski socialistični skupnosti. Sploh so v novi ustavi še bolj izražena gledišča o narodnostnih manjšinah kot enakopravnih članov jugoslovanske skupnosti, ki jamči vsem občanom svobodo izražanja njihove narodnosti in kulture ter uporabo njihovega jezika.

S sprejemom nove ustave, — o kateri je med obrazložitvijo poudaril predsednik komisije za pripravo nove ustave Edvard Kardelj, da je ogledalo jugoslovanske stvarnosti in odraz socialističnih sil, saj jamči najširše pravice posameznim državljanom, istočasno pa čisti skupne interese in enakopravnost vseh — je Zvezna ljudska skupščina zaključila svoje delo ter hkrati sprejela sklep o razpustu in razpisu novih volitev, ki bodo 3. junija za štiri strokovne svete, katerih poslance volijo občinske skupščine, in 16. junija za zvezni svet, ki ga volijo državljanji neposredno.

Po sprejetju nove zvezne ustave so ta tedni tudi skupščine posameznih republik razpravljale in sklepale o novih republiških ustavah.

Parlament razpravlja o proračunu 1963

Nenavadno dolgotrajna pogajanja o novi vladi so onemogočila tudi pravočasno obravnavanje in sklepanje o državnem proračunu za leto 1963. Tako je minilo že prvo četrtletje, ko se je s proračunom začel baviti šele finančni in proračunski pododbor, medtem ko bo parlament proračunsko debato začel prihodnji teden. Zaradi te zakasnitve sta se vladni stranki sporazumeli, da proračunsko razpravo skrajšajo na nekaj dni, kar je v vrstah FPÖ izzvalo močno — čeprav več ali manj le demagoško — razburjenje.

Glavna značilnost letošnjega državnega proračuna, ki izkazuje primanjkljaj v višini 3.355.383.000 šilingov, je vsekakor v prizadevanjih, kako bi manjkajoča sredstva oskrbeli na eni strani z varčevanjem na posa-

meznih področjih in na drugi strani z raznimi podražitvami ter zvišanjem davkov. Po dosedanjih sklepih v tej zvezi smemo pričakovati bistveno podražitev življenjskih potrebščin. Poleg podražitve mleka in sladkorja se bo dvignila cena tudi pri kruhu, in sicer za 50 grošev pri kilogramu. Zvišan bo davek na motorna vozila, davek na premoženje, tako imenovani izravnavni davek na uvoženo blago itd. Poleg vsega tega pa bodo morale občine in zvezne dežele prispevati v državno blagajno ne ravno skromno vsoto 520 milijonov šilingov.

Proračunska debata v parlamentu se bo sicer še nadaljevala, vendar je gotovo, da do kakšnih sprememb pri posameznih proračunskih postavkah ne bo prišlo.

Vesele in prijetne praznike vsem bralcem, sodelavcem in prijateljem

veščnik
UREDNIŠTVO IN UPRAVA

Mirovna poslanica papeža Janeza XXIII.

„Mir v svetu“ (Pax in terra) je naslov enciklike, ki jo je papež Janez XXIII. to dni naslovil na „vse ljudi dobre volje“. V tej svoji poslanici govori papež o odnosih med ljudmi, javno oblastjo, političnimi skupnostmi in svetovno skupnostjo. Vse in vsakega posebej poziva, naj deprimete vse, da bo v svetu zagotovljen mir, ki je dobrina vseh ljudi.

Posebej govori papež v svoji poslanici tudi o narodnih manjšinah in poudarja, da predstavljajo grobo kršitev načela pravičnosti vsako dejanje, ki služi zatiranju življenjske moči in razvoja narodnih manjšin, zlasti pa še, če ima za cilj iztreljenje takih skupin. S sklicevanjem na svetopisemske besede „Pojdite in učite vse narode“ papež opozarja, da mora imeti vsak narod in vsak pripadnik naroda neoporekano pravico do uporabe svojega materinega jezika. (Dobro bi bilo, če bi si papeževe besede vzeli k srcu tudi cerkvena oblast na Koroškem in tisti politični krogi, ki se tako radi sklicujejo na svoje krščanstvo!)

Gospodarska zaostalost in njene posledice

V desetih letih — od 1951 do 1961 — je število koroškega prebivalstva naraslo za 20.000 prebivalcev. V istem času pa je Koroško zapustilo 30.000 prebivalcev. To pomeni, da je imela Koroška v tem razdobju delovnih mest in zaslužka le za dve petini svojega naravnega prirastka, medtem ko so morale tri petine deželo zapustiti in iti v širni svet s trebuhom za kruhom.

Vsi koroški okraji razen avtonomnih mest Celovec in Beljak so prizadeti od tega odseljevanja. V Celovcu je število prebivalstva v uvodoma navedenem razdobju naraslo za 10,2 odstotka, v Beljaku pa za 9,7%. V Celovcu odpade dve tretjini prirastka števila prebivalstva na priseljene osebe in le ena tretjina na naravni prirastek. Od 640 prebivalcev, za kar se je Celovec v zadnjih letih letno povečal, se jih je 400 letno priselilo iz podeželja. Podobno je razmerje med naravnim prirastkom in priseljenci tudi v Beljaku.

Na nazadovanje števila prebivalstva v podeželskih občinah brez industrije, pomembnejše obrti in turizma pa ne kaže le primera Celovca in Beljaka, marveč tudi naraščajoče število prebivalstva in priseljencev v obrobni občini teh mest, ki v mnogih primerih že predstavljajo njihova predmestja. Ker pa pripadajo politično še okrajema Celovec in Beljak, številke, ki ponazarjajo odseljevanje prebivalstva iz pravega podeželja teh okrajev v mesta, ne kažejo dejanskega padanja števila prebivalstva v podeželskih občinah teh okrajev. Iz celovškega in beljaškega okraja se je v desetletju od 1951 do 1961 odselilo dejansko več kot 5.100 in 6.100 prebivalcev.

V deželni povprečju se je iz Koroške med leti 1951 in 1961 odselilo okroglo 6,4% prebivalstva. Odseljevanje je bilo najmočnejše v okraju Št. Vid (13,6%), Šmohor (12,2%) in Velikovec (10,5%). Za temi tremi okraji sledijo po statistiki odseljenih okraji Beljak 8,8 odstotka, Spittal (7,5%), Celovec (7,4%) in Wolfsberg (7,2%). Toda tudi v teh okrajih gre odseljevanje na račun malih kmečkih in drugače gospodarsko nerazvitih občin. Kraji in mesta, kakor Podklošter, Bečstani, Ledince, Rožek, Št. Jakob v Rožu, Bistrica v Rožu, Borovlje, Škocijan ob Klopinskem jezeru, Dobrla vas, Žitara vas, Velikovec, Št. Peter na Vašinjah in Škoflje n. pr. izkazujejo močan porast prebivalstva, medtem ko naletimo v izrazitih kmečkih občinah, kot so to med drugimi zlasti Ziljska Bistrica, Straja vas, Svetna vas, Slovenji Plajberk, Sele, Bela, Blato, Pliberk, Suha, Grebinj, Vovbre, Djekše, Medgorje, Radiše in Bilčovs, na močan padec števila prebivalstva, ki čisto presega 10%.

Cim manjša je koroška občina, tem bolj je v zadnjih 30 letih nazadovalo število njenega prebivalstva in tem večji je njen delež na številu prebivalstva, ki zapušta deželo. Medtem, ko je leta 1923 živelo po občinah z manj kot 2000 prebivalci še 56% koroškega prebivalstva, ga je leta 1961 živelo le še dobrih 36%. Temu nasproti kažejo občine od 3000 prebivalcev naprej močan porast prebivalstva v tem času. V teh občinah je leta 1923 živelo samo pičlih 28% prebivalstva, leta 1961 pa se je njihov delež na prebivalstvu Koroške dvignil že na 47,5%.

Odseljevanje iz manjših, več ali manj izrazito kmečkih občin v večje, gospodarsko razvitejše občine se je večalo skladno z odseljevanjem kmečkih ljudi v industrijske in mestne poklice. Z odseljevanjem pa se gospodarska moč teh občin naprej slabi. Njihova tragika je v precejšnji meri tudi v tem, da poseduje v njih zemljiška veleposest obsežne gozdove, les iz teh gozdov pa predeluje večinoma v sosedni industrijski občini, ne da bi imela občina, kjer je les rasel, od tega kakšno korist. Zato kmečke občine čedalje bolj zaostajajo za splošnim gospodarskim razvojem. Same od sebe in tudi ob pomoči s strani dežele za izravnanje proračuna niso v stanju, da bi ustvarile ustrezne pogoje za razvoj obrtne in industrijske dejavnosti, niti ne za pomembnejšo udeležbo na turizmu.

In kaj ob takem razvoju od njih še lahko pričakujemo? — Nadaljnje odseljevanje in le težko kaj drugega.

To spoznanje je sicer za marsikoga bridko, vendar zahteva — komunalno gledano — nujnih operacij. Dokler na Koroškem ne bo rešen problem teh umirajočih občin, tako dolgo se bo socialni prepad med njimi in bogatimi občinami na eni ter med Koroško in ostalimi deželami na drugi strani le še večal, ne pa manjšal.

Blaž Singer

Borba za ohranitev vrednosti zasluženega šilinga je glavna naloga delovnih ljudi in njihovih združenj

Odkar je pričelo letno naraščanje obsega avstrijskega gospodarstva leta 1961 popuščati, je gospodarski razvoj v naši državi vedno spet vzrok opozoril na varčnost v široki potrošnji, istočasno pa tudi predmet resnih razprav in zaostrovanj se odnosov med vladnimi strankama. Ti odnosi so se pričeli zlasti zaostrovati pred lanskimi državnoborskiimi volitvami in so bili v bistvu tudi glavni vzrok dolgotrajnih in dramatičnih pogajanj za novo vlado in za sestavo državnega proračuna za leto 1963, o katerem sedaj razpravlja državni zbor. Obe stranki — sicer vsaka po svoje — poudarjata, da tudi letos ni računati na kakšno poživitev gospodarske konjunktore in da moramo biti veseli, če bodo pokazatelji letošnjega gospodarskega razvoja vsaj taki kot so bili v letu 1962.

Lani se je avstrijski narodni bruto-produkt realno povečal le še za 2,3%, medtem ko se je leta 1961 povečal še za 5,2%, leta 1960 pa celo za 9%. Lanski porast narodnega bruto-produkta je bil najmanjši v zadnjih desetih letih. Še močnejše pa v zadnjih letih nazaduje porast produktivnosti. Lani je produktivnost celotnega gospodarstva narasla le še za 1,9%, čeprav se je število zaposlenih povečalo za 0,4 odstotka. Leta 1961 je produktivnost celotnega gospodarstva narasla še za 4,5%, leta 1960 pa za 8,1%. Lani je narodni dohodek znašal 142,8 milijarde šilingov in bil s tem še za 5,6 odstotka višji od onega leta 1961.

Ob teh pokazateljih gospodarski razvoj v naši državi sicer še ni alarmanten, vendar pa je vsakoletno manjšanje porasta narodnega produkta in skupne produktivnosti dovolj resen povod za budnost in pravočasno ukrepanje. Potrebo po budnosti in pravočasnem ukrepanju na področju gospodarskega razvoja v državi so odgovorni činitelji v državi že kmalu spoznali. Sedaj vsaka skupina posebej brani svoje koristi. Na področju obrambe svojih koristi so bile zadnje čase posebno aktivne kapitalne družbe in privatna podjetja industrije in trgovine. Obdobje predvolilne borbe in vladnih pogajanj so ti krogi temeljito izkoristili za splošno podražitev in za popuščanje v investicijski dejavnosti. Ob izvedenih in napovedanih podražitvah so investicijsko dejavnost tako skrčili, da je bila v skupnem obsegu za 2,1% manjša od one v letu 1961. Investicije pri gradnjah so se zmanjšale za 0,3%, investicije pri strojih pa za 3,6%. Vse to kaže, da pričenjajo kapitalne družbe in privatno gospodarstvo kopičiti svoj kapital in ga jemati iz gospodarskega obtoka.

V takem razvoju stojijo avstrijski delovni ljudje pred nevarnostjo nadaljnjih podražitev in večajoče se brezposelnosti, država pa pred zmanjševanjem dohodkov za izpolnjevanje svojih proračunskih obveznosti. Tak razvoj bo nujno sprožil zvišanje davkov. Prvo potrdilo o tem je že zvišanje nekaterih davkov v zvezi z letošnjim proračunom.

Tak razvoj pa je za delovne ljudi posebno resen še zaradi tega, ker kljub zastoji v gospo-

darskem razvoju široka potrošnja še vedno narašča. Tako je lani privatna potrošnja v primerjavi z letom 1961 narasla realno za 5,8%, javna potrošnja pa za 1,8%. Spričo tega smo zelo blizu času, ko pričenjamo več konzumirati kakor zaslužímo, kar pa je narobe.

Sedanji razvoj v avstrijskem gospodarstvu zahteva zopetno odpravo nekaterih navad iz »dobrih sedmih let«, še bolj pa zahteva spoznanja potrebe skupnih naporov delovnih ljudi, da ohranijo vrednost zasluženega šilinga, ki jo prav zadnje čase neprestano zmanjšujejo krogi privatnega kapitala in kapitalnih družb ob več ali manj prikritem botrovanju ÖVP.

Delavci dobro razumejo potrebe kmetov

V razpravi k vladni izjavi v petek preteklega tedna je govoril tudi predsednik avstrijskega Bauernbunda, državni poslanec Wallner. V svojem govoru je zlasti poudaril, da je avstrijsko kmetijstvo v doseženimi zahtevami v sklopu vladnih pogajanj lahko zadovoljno. V vladni izjavi je upoštevana potreba zvišanja proizvodne cene za mleko, upoštevana pa je tudi potreba podaljšanja splošnega zakona o kmetijstvu in zakona o ureditvi trgovanja z mlekom, žitom in mesom.

Medtem se je sladkor že podražil, mleko pa se bo podražilo s 1. majem. S tem v zvezi je Wallner menil, da bo ta podražitev konzumente le malo obremenila in da ne more biti upravičen povod zahtevam po višjih zaslužitvah. Na osebo bo pri sedanjih potrošnji obremenitev znašala 7,73 šil. mesečno. Od tega odpade na podražitev pitnega mleka 4,96 šil., na podražitev masla 67 grošev in na podražitev sladkorja 2,10 šil.

Zaključno se je državni poslanec Wallner posebno zahvalil sedanjemu notranjemu ministru in bivšemu predsedniku Avstrijske sindikalne zveze Olahu za njegovo razumevanje potreb in zahtev kmetijstva v času vladnih pogajanj.

Za poglobitev obmejnega sodelovanja med Avstrijo in Jugoslavijo

Pred kratkim je delegacija gospodarske zbornice Slovenije obiskala zbornice obrtnega gospodarstva v Innsbrucku, Celovcu in Grazu in imela z njimi razgovore o obojestranski poglobitvi sodelovanja v okviru obstoječih sejmskih sporazumov. Te zbornice že nekaj let uspešno sodelujejo v realizaciji sporazumov o blagovni izmenjavi na sejmi v Innsbrucku, Celovcu in Grazu. Lani pa je v sklop tega sodelovanja stopil še sejem „Alpe-Adria“ v Ljubljani.

Ob priložnosti obiska slovenske delegacije so predstavniki zbornic-sosed zlasti obravnavali nekatere težave, ki so v zadnjem času ovirale razvoj izmenjave. Težave so povzročile zlasti nizke cene za uvoz iz Jugoslavije predvidenega blaga na našem trgu, vsled česar je trpel tudi avstrijski izvoz v Jugoslavijo v okviru teh sporazumov. Za odpravo teh težav so bili doseženi načelni sporazumi, konkretni razgovori pa se bodo pričeli že ta mesec. Ob tej priložnosti bodo tudi sestavljene blagovne liste za sejme v Innsbrucku, Celovcu in Grazu. Blagovna lista za sejem „Alpe-Adria“ v Ljubljani je bila določena že ob zadnjem obisku v Grazu.

Pretekli petek pa je obiskala Slovenijo 25-članska skupina uslužbencev avstrijskih potovalnih agencij. V Mariboru, kjer je bil ta član. mednarodni sejem gostinske opreme, so imeli s Turistično zvezo Jugoslavije, članice in Maribora dvodnevno posvetovanje, kjer so se spoznali z možnostmi letovanja v Jugoslaviji, s turističnimi objekti, novimi prometnimi zvezami in vsemi ostalimi podrobnostmi, ki zanimajo poletne turiste. Posebno zanimanje pa so pokazali za zimsko turistično sezono v Jugoslaviji, prav posebno še v Sloveniji.

Od 12. do 19. maja v Novem Sadu:

Jubilejni XXX. mednarodni kmetijski velesejem

Tradicionalni mednarodni kmetijski velesejem v Novem Sadu ima sedaj, ko kaže jugoslovansko kmetijstvo vedno bolj otipljive sadove dalekosežnih preusmeritev zadnjih let, vse večji pomen, kot ga je imel v svojih prvih letih. S svojimi več kot 2000 razstavljavci iz Jugoslavije in drugih dežel Evrope in Amerike, Afrike in Azije predstavlja edinstveno revijo razvoja kmetijstva v svetu, tako na področju rastlinske proizvodnje in semenarstva, živinoreje, mehanizacije in kmetijskih kemikalij, kakor tudi na področju povezovanja osnovne kmetijske proizvodnje s prehransko industrijo in in-

dustrijo za predelavo drugih kmetijskih proizvodov v sodelovanje, v kooperacijo, v kombinat.

Z ozirom na nova pola, po katerih koraka jugoslovansko kmetijstvo, pa bo jubilejni XXX. mednarodni kmetijski velesejem v Novem Sadu hkrati poučna monstreska razstava, ki bo dala tehtne odgovore na marsikatero vprašanje glede bodočnosti kmetijstva pri nas ter na zahodu in vzhodu Evrope, skratka povsod, kjerkoli stoji kmetijstvo v pogledu na strukturo in organizacijo proizvodnje, predelave in vnovčenja na veliki prelomnici.

POŠIROKEM SVETU

MOSKVA. — Avtomatska vesoljska postaja „Luna IV“, ki so jo izstrelili v Sovjetski zvezi 2. aprila, je 6. aprila letela mimo Lune v razdalji 8.500 km. Eksperimenti in meritve, ki so jih opravljali pri tem poskusu, so končani, vendar bodo še nadalje vzdrževali radijsko zvezo z vesoljsko postajo. „Luna IV“ se bo na nadaljnji poti vrnila v krožni tir okrog Zemlje, pozneje pa bo zaradi vpliva težnosti Lune in Sonca postala umetni sončni satelit. Spričo dobrega delovanja instrumentov v luniku so zbrali obilne podatke, ki bodo v veliko pomoč pri reševanju tehničnih problemov v zvezi z bodočimi poletni na Luno.

LONDON. — Vodja britanske laburistične stranke Harold Wilson je ponovno nastopil proti kakršnikoli možnosti, da bi Zahodna Nemčija imela atomsko orožje ali odločala o njegovi uporabi. Wilson je dejal, da je laburistična stranka proti načrtom, po katerih bi „Nemčija držala prst na atomskem sprožilcu“ in da ne sme imeti možnosti, da prisili Ameriko, da bi le-ta uporabila atomsko orožje. Prav tako se je Wilson izrekel tudi proti temu, da bi Velika Britanija imela samostojno atomsko orožje „za zastraževanje“, kakor da so laburisti tudi proti samostojni evropski atomski sili.

SKOPJE. — Po cenitvah republiškega zavoda za statistiko ima Makedonija zdaj 1.450.000 prebivalcev ali približno 44.000 več kakor ob popisu leta 1961. Število prebivalcev Makedonije se poveča letno za 18.000 do 20.000 in je Makedonija hkrati edina republika v Jugoslaviji, kjer je več moških (kakih 24.000) kot žensk. Makedonska prestolnica Skopje ima zdaj 296.000 prebivalcev ali nad 25.000 več kakor pred dvema letoma.

WASHINGTON. — Ameriška atomsko komisija je sporočila, da so v Nevadi spet opravili manjšo podzemsko jedrsko eksplozijo, katere moč je znašala nekaj manj kot bi znašala eksplozija 20.000 ton klasičnega razstreliva.

PAPEETE. — Na francoskih polinezjskih otokih so začeli graditi francosko atomsko in raketsko oporišče. Pričakujejo, da bo prihodnji mesec prispelo na te otoke strokovno vojaško osebje, ki se bo nastanilo na otočju Tuamotu, druga skupina strokovnjakov pa bo prispela oktobra na otok Hao, kjer bodo zgradili veliko letališče. Pravijo, da bo otok Hao zaledno oporišče za zgraditev teh vojaških objektov.

WASHINGTON. — Ameriška atomsko komisija je podelila znanemu atomskemu znanstveniku dr. Robertu Openheimerju letošnjo Fermijevo nagrado v višini 50.000 dolarjev, kar je najvišja nagrada, ki jo daje znanstvenikom za izredne zasluge na področju jedrske energije. Hkrati pa so ameriške oblasti s tem spremenile svoje uradno stališče do znanstvenika, ki ima precej zaslug za izgradnjo prve ameriške atomske bombe, pa so ga v neslavni dobi senatorja McCarthyja kljub temu razglasili za „nevarnega za ameriško varnost“.

TOKIO. — Okrog 71.000 delavcev iz 12 največjih ladjedelnic na Japonskem je stopilo v stavko. Stavka joči delavci, ki so vsi člani sindikata ladjedelniških delavcev, zahtevajo, da jim družbe, lastnice ladjedelnic, zvišajo mesečne mezde za 5000 jenov, ne pa samo za 800 do 1000 jenov, kakor to predlagajo lastniki. Povprečni zaslužek delavcev, zaposlenih v japonskih ladjedelnicah, znaša okrog 25.000 jenov.

LJUBLJANA. — Obmejne prehode na območju LR Slovenije je lani prešlo z dovolilnicami za maloobmejni promet in z rednimi potnimi listi 1.375.081 vozil. Med temi je bilo 1.088.544 tujih vozil, ki so pripeljala v Slovenijo, ter 286.537 slovenskih vozil, ki so vozila iz Slovenije. Več kot 80% vozil je šlo preko jugoslovansko-italijanske prehode. Letos pričakujejo, da se bo promet na obmejnih prehodih še povečal, kar velja posebno za maloobmejni promet.

NEW DELHI. — Predsednik indijske vlade Nehru je izjavil, da lahko Indija utrdi svojo gospodarsko in obrambno moč ter ohrani svobodo samo, če bo izvajala politiko nepovezovanja z blaki in se držala poti v socializem. Vlada Indije Kongresna stranka pa je oblozila LR Kitajsko, da si hoče z zbiranjem čet ob indijsko-kitajski meji zagotoviti položaj, v katerem bi lahko diktirala svoje pogoje za ureditev obmejnega spora med obema državama.

MOSKVA. — V zvezi s prepovedjo izvoza čevljev za natovalne je sovjetska vlada poslala Zahodni Nemčiji protestno noto, v kateri je ugotovila, da predstavlja ta prepoved „dejanje odkritega sovražništva, ki stremi k poslabšanju odnosov med obema državama“, hkrati pa je ta prepoved graba kršitev trgovinskega sporazuma med Zahodno Nemčijo in Sovjetsko zvezo ter tepta osnovna načela mednarodnega prava.

ATENE. — Grška mladinska organizacija „Bertrand Russell“ je za 21. april napovedala „maratonski tek za mir“ od Maratonskega polja do Aten, s katerim hoče demonstrirati proti jedrskemu orožjevanju. Vlada je tako manifestacijo sicer prepovedala, vendar so organizatorji izjavili, da bodo kljub temu izvedli svoj protestni pohod. Britanski filozof in borec za mir, 90-letni Bertrand Russell, je sporočil, da bo, kolikor mu bo dovoljeno priti v Grčijo, stopil osebnostno na čelo kolone tega maratonskega pohoda za mir.

DUNAJ. — Policijske oblasti Avstrije, Italije in Švice trenutno iščejo nekega Erica Raja, o katerem se je izkazalo, da je njegovo pravo ime Eric Rahjakovic, kateri je obdolžen, da je kot najmočnejši sodelavec nacističnega zločinca Eichmanna kriv za umor večjegega števila Židov.

BIRMINGHAM. — Oblasti v ameriški državi Alabama so aretirale skupno 42 črncev, ki so s molitvijo skušali protestirati proti rasni diskriminaciji. Črnci so klečali pred poslopjem mestnega magistrata v Birminghamu in so bili aretirani sredi molitve.

Ob novi številki „Mladja“

Kulturna revija mladih — »Mladje« — se je te dni predstavila s svojo peto številko. Po obsegu je to doslej največja, saj ima 112 strani, pa tudi po pestrosti vsebine in zlasti po opremi presega vse dosedanje. Lahko bi jo imenovali neke vrste zbornik mladih ljudi, ki so si kot posamezniki in kot celota ustvarili svoje mladostno izoblikovane poglede na življenje in svet. V tem »svojem svetu« bočejo biti navzoči in si »lastijo več svojega življenjskega prostora« — ker se nam zdi potreben, ker dihamo z njim — da »razbijejo nepravilni in prašni obraz« ter »ujamejo tek 20. stoletja«. In tako pravijo, da boče biti »Mladje« del onega srčnega in duhovnega žarišča, ki bo oblikovalo bodoči svet.

O programatičnih napovedih, ki jih je v tej številki sploh precej (čeprav na drugi strani odklanjajo vsake program), seveda ne mislimo razpravljati, kakor tudi ni naš namen, da bi podajali »strokovne« ocene posameznih prispevkov, ne tistih s področja poezije in proze niti onih, v katerih se mladjevcu srečujejo z likovno umetnostjo. Pri tako mladih »umetnikih« se namreč vsaka kritika, pa naj bo še tako dobronamerna in konstruktivna, vse preveč rada tolmači drugače, kot je bila mišljena in to stvari kot taki prej škoduje kot koristi; takih posledic pa jasno ne želimo.

Kljub temu pa ne moremo mimo tega, da ne bi — gotovo ne prvič — tudi ob novi številki »Mladja« opozorili na nekaj, kar se nam pri mladjevcih zdi že skoraj kot kronična bolezen to je pomanjkanje samokritičnosti. Mnenja smo, da ni dovolj samo z mladostnim zaletom kritizirati druge, marveč mora biti vsak posameznik izmed njih in mora biti vsi kot celota najprej dovolj kritični do samega sebe. Kakor obleka sama še ne napravi človeka, tako tudi najlepša zunanja oprema ter ureditev »Mladja« ne more prikriti ali zabrisati dejstva, da z njegovo vsebino nekaj ni v redu. Tukaj pa moramo ugotoviti — če že ne govorimo o drugih pomanjkljivostih — da je »Mladje« bolno v samem jedru, bolno na jeziku, kajti s tako slovenščino mladjevcu pač ne bodo mogli povezovati »vse slovenske kulturno in duhovno ustvarjajoče« ljudi, kakor napovedujejo v uvodni »besedi o mladih«.

Ker pa nočemo biti kritikastrji (kakor nam to nekateri očitajo), prav radi priznamo, da je to vedno, kakšne so bile »merodajne denarne vsote«, ki so jih baje prispevali drugi, znano pa nam je, da je daleč »preko obljub in besed« šla tudi Slovenska prosvetna zveza, ki je mladjevcem v »razumevanju potreb njihovega pokreta« ponudila brezplačno tiskanje ene številke »Mladja«, vendar se le-ti ponudbe doslej še niso poslužili.

Ob novi številki »Mladja« bi resnici na ljubo povedali le še besedo k zabvali uredništva. Ne vemo, kakšne so bile »merodajne denarne vsote«, ki so jih baje prispevali drugi, znano pa nam je, da je daleč »preko obljub in besed« šla tudi Slovenska prosvetna zveza, ki je mladjevcem v »razumevanju potreb njihovega pokreta« ponudila brezplačno tiskanje ene številke »Mladja«, vendar se le-ti ponudbe doslej še niso poslužili.

Mestno gledališče zdaj v Domu glasbe

Celovško Mesno gledališče se je zaradi preureditve in modernizacije starega poslopja preselilo v veliko dvorano Doma glasbe, kjer je tamkajšnja srednja dvorana že več let prizorišče tudi tako imenovanega Komornega gledališča. Kakor je pokazala prva predstava — premiera Mozarlove opere »Figarova svaiba« — je dvorana v Domu glasbe zelo prikladna tudi za gledališče, čeprav zaradi omejenega prostora na odru seveda ne dovoljuje vsako uprizoritev.

Mozarova opera pa je vsekakor doživela lepo premiero tudi na »zasilnem« odru, ki ga je arh. Spurny spretno in z razmeroma malo rekviziti spremenil v prikladno prizorišče. Z danimi pogoji se je prav tako dobro sprijaznil tudi režiser Helmut Conradt, da o orkestru pod vodstvom Lehmana niti ne govorimo, saj Dom glasbe po svoji akustiki daleč presega gledališče, zato pa balet (koreografija Hulda Fuchs) na tem odru pač ni mogel razviti vseh svojih sposobnosti.

Tudi o pevskih solistih lahko ugotovimo, da jim »sprememba zraka« nikakor ni škodovala, morda nasprotno le koristila. Saj je bil na primer Daniel Taft v vlogi grofa Almavive ravno tokrat bistveno boljši in je navdušil tako s svojim glasom kakor tudi s svojo igro. Razveseljivo presenečenje je bila tudi tokrat Barbara von Leichsenring kot grofica. Naslovno vlogo je poleg režije prevzel Helmut Conradt, v vlogi Suzanne pa je blestela Roltraut Völkel, medtem ko je bilo pri Elisabeth Szemző opaziti, da pri Mozartu še ni prav doma, čeprav je svoji dve veliki ariji odpela zelo dobro. Pohvalno pa je treba omeniti tudi še ostale soliste — Betty Kopler, Franz Pacher, Slavko Aljinović, Günther Kropf, Hubert Trautnig in Sylvia Holzmayer — ki so prav tako uspešno prispevali k celotnemu uspehu uprizoritve.

Novi zvezki zbirke „Najlepše ljudske knjige“

Založba dr. Bertl Petrei je svojo knjižno zbirko »Najlepše ljudske knjige« (Die schönsten Volksbücher) povečala za tri nove zvezke. Kot 4. zvezek je izšel roman Ludwiga Anzengruberja »Der Sternsteinhof«, s katerim je »klasič« kmečkih ljudskih iger dosegel prodoren uspeh tudi kot romanopisec. To njegovo delo, ki brez olepšavanja in časovno nevezano slika globoko človeške probleme na vasi, je tudi danes aktualno in zato deležno velikega zanimanja. — Naslednji, to je 5. zvezek zbirke, vsebuje roman »Die Erbin« vom

Seehof« sodobne koroške pisateljice Marie Steurer, katere 12 knjig, ki jih je napisala v treh desetletjih svoje literarne dejavnosti, je doseglo skupno naklado skoraj pol milijona izvodov. Tudi ta roman pripoveduje iz kmečkega življenja, in sicer ob enem izmed lepih koroških jezer. — Prav tako »koroški« pa je tudi 6. zvezek z romanom »Das gottlose Dorf« pisatelja Lorenza Macka, ki mu je avtor dal podnaslov »roman o Dravi«. V njem pripoveduje o svojih domačih krajih v Rožu (Lorenz Mack je doma v Borovljah), o ljudeh, ki jih je v svojih povestih zajel tudi drugi borovljški pisatelj Valentin Just.

Med novimi izdajami založbe Petrei pa je treba posebej omeniti knjigo »Dreigestirn«, v kateri je Paul Anton Keller opisal svoja srečanja in spomine na tri avstrijske pesnike in pisatelje: to so Josef Weinheber, Max Mell in Josef Friedrich Perkonig. Pri teh treh esejih ne gre za stvarno razglabljanje o stvaritvah omenjenih treh umetnikov, marveč — kot pove že podnaslov knjige — za obujanje spominov na osebna doživljanja in ravno to nam pomaga, da bomo še lažje razumeli vsakega izmed teh treh tako kot človeka kakor tudi kot umetnika.

In načrti založbe? Poleg zvezkov 7. do 9., ki so bili napovedani že za prvo četrtletje 1963 in bodo v njih zastopani avtorji Gottfried Keller, Gustav Renker ter Bertl Petrei, naj omenimo zlasti zbirko povesti Kristine Lavant ter nemški prevod Prežihovih »Samorastnikov«, ki jih je v nemščino prevedel prof. Janko Messner.

Seznam za 1,700.000 rastlin

Botaniki se že mnoga desetletja trudijo, da bi raziskali in razvrstili vse rastline na svetu. Ker so delali v različnih časih in na različnih krajih, so jim dali tudi različna imena in tako je danes v seznamih prava zmešnjava.

Botanični inštitut na univerzi v Genovi je zdaj pričel z velikim delom: na karticah elektronskega računskega stroja IBM bodo sestavili mednarodni katalog vsega rastlinstva, ki ga je na zemlji okrog 1 milijon 700 tisoč vrst. Celoten indeks rastlinstva bo šest sodelavcev katalogiziralo s pomočjo elektronskega računskega stroja v petih letih, medtem ko bi brez tega stroja trajalo delo z istim številom sodelavcev nekaj nad 83 let.

Kulturna izmenjava:

Koroško gostovanje v Vidmu

Kulturna izmenjava med Koroško in Videmsko pokrajino se je po uspešni uprizoritvi Puccinijeve »Tosce« z italijanskimi solisti v Celovcu, o kateri smo poročali v zadnji številki našega lista, pomnožila za novo gostovanje Celovčanov v Vidmu. Združeni celovški pevski zbori in koroški deželni simfonični orkester so namreč zadnjo soboto pod vodstvom prof. Gerstackerja izvajali v videmskem avditoriju Zanin Beethovnovo

»Missa solemnis«, katere izvedba je že v Celovcu izzvala veliko navdušenje.

Gostovanja v Vidmu so se s koroške strani udeležili tudi namestnik deželnega glavarja Krassnig, celovški podžupan Seidl in kulturni referent deželne vlade dvorni svetnik dr. Rudan, medtem ko so bili z italijanske strani navzoči predsednik Videmske pokrajine prof. Burtulo, videmski nadškof dr. Zaffonato in videmski župan prof. Cadetto.

Objava slovenske gimnazije

Na Državni realni gimnaziji in gimnaziji za Slovence v Celovcu smo zaključili drugo tromesečje tega šolskega leta 6. aprila 1963.

V soboto, dne 20. aprila 1963, je na šoli »Dan staršev«. V času od 13. do 16. ure so staršem naših dijakov na razpolago v šolskih prostorih vsi profesorji, ki poučujejo na naši šoli.

Zaključna šolska prireditev bo 23. junija ob 15. uri v Delavski zbornici.

Sprejemni izpiti za prvi razred so prvi dan velikih počitnic, to je v soboto, dne 6. julija 1963, ob 8. uri zjutraj.

Ravnateljstvo

Muzej Louisa Adamiča

V nekdanjem domu velikega ameriškega pisatelja in javnega delavca slovenskega rodu Louisa Adamiča v Praprečah pri Grosupljem na Dolenjskem bodo v kratkem uredili posebno spominsko sobo in s tem ustvarili prvi zametek bodočega Adamičevega muzeja v domovini.

Na hiši je Slovenska izseljenska matica že leta 1954 vzidala spominsko ploščo z napisom v slovenščini in angleščini: »Iz tega doma je odšel v svet naš nepozabni Louis Adamič (1899—1951). Svojo pot je dopolnil pogumen in velik kot žrtev za pravice ljudstva«.

V bodočem Adamičevem muzeju bo poleg portreta in kipa velikega umetnika (izdelala sta ju Božidar Jakac oz. Zdenko Kalin) zbrana seveda predvsem dokumentacija, zlasti številna Adamičeva literarna dela, knjige v angleščini, slovenščini in drugih prevodih, razne listine iz njegovega življenja, korespondenca in osebni predmeti.

KULTURNE DROBTINE

● Izvrni svet LR Hrvatske je dodelil za prve letošnje štiri mesece 82 milijonov dinarjev občinskim odborom oziroma občinam, na katerih območju so bile in druge ustanove, namenjene Italijanski narodni manjšini. Ta denar bodo skupaj s sredstvi, ki jih posamezne občine prispevajo za vsako šolo iz svojega proračuna, porabili za specifične potrebe italijanskega šolstva.

● V času od 17. do 25. maja bo v zahodnonemškem mestu Osnabrück prirejen poseben »Avstrijski teden«, katerega namen je, da s razstavami, koncerti, odskimi predstavami, filmi in predavanji seznanijo prebivalce tega mesta z duhovnim in gospodarskim življenjem Avstrije. Na sporedu so med drugim tudi velika umetniška razstava, razstava knjig in znanih ter modna revija. V okviru teh prireditev bodo v Osnabrücku gostovale razne skupine iz posameznih avstrijskih zveznih dežel.

● Za letošnji mednarodni grafični bienale v Ljubljani je bilo doslej vpostanih že nad 1000 grafičnih listov več kot 300 avtorjev iz 42 držav.

● Beograjska založba »Prosveta« bo izdala posebno zbirko poceni knjig, v katerih bo izšlo 150 del svetovnih klasikov z vseh kontinentov in iz vseh časov. Natisnjena bodo najboljša dela grško-rimske, arabske, azijske, italijanske, španske, francoske, angleške, nemške, ruske, ameriške, bolgarske, poljske in češkoslovaške književnosti, posebne izdaje pa bodo posvečene skandinavskim književnikom in evropski romantični poeziji. Za naročnike bodo vse knjige skupaj stale samo 14.000 dinarjev.

● Okoli tisoč pariških študentov so vprašali, kateri pisatelji in pesniki so jim najbolj všeč. Izkazalo se je, da študentje najraje berejo dela Jeana-Paula Sartra, Alberta Camusa, Andreja Malrauxa, Fedorja Dostojevskega in Andreja Gida. Med pesniki pa je daleč pred vsemi drugimi Jacques Prevert, ki je prav zdaj izdal novo pesniško zbirko »Zgodbe in druge zgodbe«.

Kratek pogled v indijsko književnost

V najstarejših indijskih književnih delih »Mahabharata« in »Ramajana«, ki veljata za višek epske poezije v Indiji, srečamo skoroda vse vrste poznejše indijske književnosti: epsko in lirično pesem, pripovedko, dramski dialog, iz katerega se je po lagoma razvila drama, in elemente romana. Za njima daleč zaostajajo vsa epska dela poznejših stoletij, da omenimo le najboljše v tej vrsti: Kalidasini epi o Rami in bogu vojne (6. stoletje), ep o Priithi Radžu, delo Canda Bardaia (navdihneno z bojem proti muslimanom v 12. stoletju, ko je bil ta ep tudi napisan), romantični in napol zgodovinski ep Malika Muhamada »Padumavati« (16. stoletje) ali ep Tulse Dasa o Rami iz istega stoletja.

Pripovedko so gojili v Indiji v prvih stoletjih in takrat je nastala tudi »Panchatantra«, ki je po vsebini in obliki redka umetnina te vrste na svetu. Književni pomen vseh ostalih stvaritev je mnogo manjši, saj prav do Tagoreja v tej vrsti ni bilo del, ki bi bila tako pomembna. Pomena kot Panchatantra niti niso imela prozna dela takšnega pisatelja, kakor je

Ramohun Roi, ki je pisal v začetku 19. stoletja in se je kot socialni in verski reformator zavzemal za odpravo kast.

Tudi na področju romana do Tagoreja ni bilo pomembnejših stvaritev, čeprav je bilo že v klasičnem obdobju od 6. do 12. stoletja nekaj poizkusov. Takratni romanopisci niso mogli napredovati dalje od slabega pustolovskega in fantastičnega romana, le Tagorejeva rojaka, bengalska pisatelja 19. stoletja Candra Caturči in Bankin Candra Čatopadhijsa sta imela nekoliko več sreče; toda šele Tagore je z romani, kakor sta »Dom in svet« ter »Brodolom«, dvignil to književno zvrst na višino, ki se je daleč približala evropski.

Prvi indijski dramski pisatelj je bil Ašvaghosa (verjetno iz 2. stoletja), prvi veliki dramski pesnik pa Bhasa (najbrž iz 4. stoletja). Toda šele v klasičnem obdobju je dobila indijska dramska poezija svoja največja predstavnika Kalidasa in Bhabhutio. Na koncu klasične dobe se je kot dramski pisatelj odlikoval Visakhadata, potem pa je sledilo ob-

dobje naglega in popolnega padca indijske dramske poezije, ki se je ponovno dvignila šele v 19. stoletju, in sicer v bengalskem jeziku. V istem času so se pojavile drame tudi v Hindustanu, vendar so v umetniškem oziru ostale daleč za klasičnimi. Do klasične višine se je dvignil in ji ostal zvest šele Rabindranat Tagore.

Lirika je področje, na katerem so se Indijci najbolj odlikovali. Tu so bili močni že v najstarejših časih, ko imen pesnikov sploh še niso zapisovali. Lirična pesnitev o »Savitri« na primer je vsekakor eno najlepših del, kar jih je ustvaril indijski pesniški genij. V klasičnem obdobju pa so bila ustvarjena tudi lirična dela nemiinljive lepote. Tu je treba omeniti predvsem Kalidasinovo »Meghaduto«, eno najlepših pesnitev ne le v Indiji, marveč tudi na vsem svetu. Drugi ugledni indijski liriki klasične dobe je Bhartrihari, ki je po legendi nenehoma omahoval med asketskim in razuzdanim življenjem. V vrsti kratkih in sugestivnih pesmi je pel o mladostnem veselju, o težnji po slavi in radosti in modrosti, naposled pa je izrazil starčevsko spoznanje, da je vse skupaj vendarle nič. Amaru je po svojih kratkih, samo eno krito obsegajočih erotičnih pesmih vel-

jal za velikega umetnika. Proti koncu klasične dobe v 11. stoletju pa je živel v Kašmiru pesnik Bilhana, katerega »Čaurinova elegija« velja za eno najslavnejših del indijske ljubzenske lirike.

Ob koncu klasične dobe je pisal pesmi Džajadeva, avtor »Gitagovinde«, lirične melodrame, ki spominja na židovsko »Pesem nad pesmimi« in je kakor le-ta dobila mistično tolmačenje. Neki zahodni pisatelj pravi o njej, da visoko prekaša Teokritove in Vergilove idile ter vse druge zahodne stvaritve te vrste.

Po klasični dobi se je držala lirika boljše kakor katerakoli druga zvrst književnosti. Naj omenimo samo tri najvažnejša imena: Čandidasa, Kabir in Rabindranat Tagore. Čandidasa, bengalski pesnik, ki je leta 1403 zapustil nad tisoč pesmi, je obdelal isti motiv kakor Džajadeva, toda v drugačnem smislu in ponekod z večjo umetniško silo. Kabir iz Benaresa, pisatelj 15. stoletja, je hotel odpraviti razlike ne le med kastami, marveč tudi med vero in sektami. Njegova svobodoljubnost in zares brezmejni humanizem sta največji vrednosti njegovega pesniškega dela.

Tagoreja, največjega pisatelja in pesnika sodobne Indije, pa je v nekaj

besedah težko prikazati. Hotel je prikazovati ne le ljudi, marveč tudi tisto, kar bi rade gore in oblaki povedali tem ljudem. To se mu je posrečilo kakor malokateremu drugemu pesniku. Njegova beseda je preprosta, toda vedno globoka in pretresljiva. Ko prebiraš njegova dela, se veseliš, da si človek. Pesnik pravi o sebi, da je brezmejen, in to njegovo čustvo se nekako skrivnostno prenaša tudi na bralce. Mnogi pesniki prikazujejo veselje in nasproti človeku kot strašno silo: ledeno, sovražno, človek se zviija sam v sebi, da bi izginil pred neogibnim udarcem, ki ga bo strl. Pri Tagoreju je to nekaj kar navezuje na človeka in na kar se človek navezuje — neskončna enotnost. To seveda ne pomeni, da Tagore ne čuti bolečin — svojih in drugih, toda noče jih razglasiti za večni smisel in cilj življenja pod zvezdami. Zato sodi Tagore v vrsto redkih največjih pesnikov-humanistov, je pesnik ki ga čutimo kot učitelja. Zato doživljamo njegovo poezijo — čeprav ima starinsko indijsko barvo, ki pa je ne ovira, da ne bi bila univerzalna, saj je brez slehernega krajevnega ali časovnega obeležja — tudi mi kot svojo.

Naš gozd v letu 1962

Po podatkih ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo je bilo lani v naši državi z okroglo 9,6 milijona kubičnih metrov posekanega najmanj lesa v obdobju zadnjega desetletja. Tozadevno poročilo istočasno pravi, da je zmanjševanje sečenj v gozdu najbolj vidno v kmečkem gozdu.

V primerjavi z letom 1961 je bilo v državnem merilu lani posekanega za 4,3% manj lesa. Na Koroškem, ki vsa povojna leta uživa »sloves«, da sekamo največ lesa preko mere, ki jo dovoljuje letni prirastek, smo sicer lani posekali tudi za 4% manj lesa kot predlanskim, vendar je obseg sečenj preko dovoljene mere še vedno znašal 65%. Na Koroškem tudi ne moremo trditi, da bi bilo zmanjšanje sečenj najbolj vidno v kmečkem gozdu. Primerjava prekomernih sečenj po podatkih deželne gozdne inšpekcije kaže prav nasprotno. Odstotek prekomernih sečenj, ki znaša v koroškem povprečju 65%, znaša v kmečkem gozdu pod 50 ha obsega 77% in je s tem najvišji med vsemi posestvenimi skupinami.

Sicer je med lani posekanim lesom na Koroškem okoli 575.000 kub. metrov lesa prišlo od snežnih polomov iz zime 1961-62, ki je moral biti posekan, vendar tudi ta prisilni posek ne upravičuje visokega odstotka prekomernih sečenj. Druga značilnost v koroškem gozdu je nizke odstotke lesa, ki je bil pridelek pri ukrepih za gojitev gozda, kot sta to čiščenje in redčenje rastočih sestojev. Na Koroškem je lani le 7% pridelanega lesa izviralo iz teh ukrepov, medtem ko ga je v državnem merilu izviralo lani 11,4%, leta 1961 pa celo 17,4%. Ta primerjava kaže, da je največja slabost gozdnega gospodarstva na Koroškem, da sekamo razmeroma največ dozorevajočega lesa in da se premalo brigamo za čiščenje in redčenje v gozdu, ki je najbolj v stanju, da pomnoži naš pridelek lesa in da poveča prirastek v gozdu. Ta slabost našega gozdnega gospodarstva je v precejšnji meri vzrok številnih snežnih polomov in manjšanja zaloga lesa v gozdu, našega zaklada zelenega zlata.

Našemu gozdu pa lani nista le sneg in veter prizadejala veliko škodo, marveč je bila tudi škoda vsled vigrednih pozeh, vgriza po divjačini, gozdnih požarov in drugih škodljivcev dokaj občutna. To škodo cenijo na dobrih 6 milijonov šilingov, od česar odpadejo 4 milijoni na škodo, ki jo je v gozdu povzročila divjačina.

Lani se je skupna dolžina gozdnih poti, po katerih vozijo motorna vozila, na Koroškem podaljšala za 78 km. S tem je bil motornim vozilom omogočen dostop k 5.440 ha gozda. Skupno pa so lani delali na 80 projektih gozdnih poti s skupno dolžino 400 km. Z druge za gradnjo teh poti so h gradnji prispevale 6,3 milijona šilingov, država, dežela in kmetijsko ministrstvo iz zelenega načrta pa so k temu dali okroglo 2,7 milijona šilingov subvencij.

Kakor smo na Koroškem pri prekomernih sečenjah med prvimi v državi, tako smo pri pogozdovanju med najbolj počasnimi. Lani smo s 16 milijoni sadik zasadili 3.750 ha gozdne površine, kar odgovarja 0,9% koroške gozdne površine. To pa je očitno premalo, če upoštevamo, da je bilo v namen pospeševanja pogozdovanja lani na Koroškem izplačanih 850.000 šil. subvencij.

Poročilo kaže, da na Koroškem pomena gozda še ne znamo docela pravilno ceniti. Njegov pomen bomo šele pravilno cenili, ko bomo posvetili več pozornosti čiščenju in redčenju rastočih sestojev in ko bomo na leto pogozdili vsaj toliko gozdne površine, kolikor je na leto posekamo. Oboje je z ozirom na dolgoletno prekomerno sečnje neodložljiva naloga.

Dr. Josef Heintz

novi ravnatelj uradov koroške kmetijske zbornice

Po štiridesetih letih službovanja pri koroški kmetijski zbornici in njenem predhodniku, koroškem deželnem kulturnem svetu, je šel dosedanj ravnatelj uradov koroške kmetijske zbornice, dvorni svetnik dipl. ing. dr. Sepp Stotter v zaslužni pokoj. Z njim je stopil iz aktivne službe eden najbolj markantnih uradnikov na področju kmečkega poklicnega zastopstva. V štiridesetih letih službovanja si ni nabral le bogatih izkušenj, marveč je zapustil koroškemu kmetijstvu tudi vrsto pomembnih ustanov, za katerih ustanovitev in poslovanje ima pomembne zasluge.

Za novega ravnatelja uradov koroške kmetijske zbornice je glavni odbor njenega občne-

Vsako leto, ko pride v deželo pomlad, ko ozelenijo polja in travniki in ko priženja po drevju nabrekli in se odpirati cvetno popje v zmagovalstvu nad trdo in kruho zimo, se zazre oko fisočih koroških Slovencev po naših lepih dolinah. Misli pohitijo nazaj na fistih sedem pomladi, ki so se pričele pred 25. leti, leta 1938. Te pomladi so bile krute in za marsikoga obupne, dokler ni pred 20. leti — tudi spet aprila — posijal prvi močni žarek naše pomladi in vliil v naša srca vero v lastne sile in zaupanje v našo bodočnost.

Sedem let je trajal nacistični krvavi teror nad nami in sedem let smo hodili svoj križev pol, preganjani doma, raztepeni po nacističnih taboriščih hiranja in smrti, ali pa potaknjeni po frontah širne Evrope trepetajoč za svoje doma in v izgnanstvu bolj, kot za svojo usodo. Začetka sta bila vsaka pomlad in vsaki april do nas bolj brezsrčna, kruta in neusmiljena.

- Ze aprila 1938 takoj po nemiki zasedbi Avstrije so bili aretirani prvi koroški Slovenci.
- Aprila 1941 je prišel drugi, že večji val aretacij nad koroške Slovence in nacisti so segli po naših organizacijah, jih razpustili in zaplenili njihovo premoženje.
- 14. in 15. aprila 1942 — v nedeljo in v ponedeljek bo tega 21 let — sta SS in policija s puško v roki izgnali nad 300 slovenskih koroških družin od 16 dni starega otroka do 85-letnega očanca, njihovo premoženje pa je bilo zaplenjeno.

S to množično izselitvijo so pričeli nacisti najbrutalnejše »reševati« tako imenovano »koroško vprašanje«, začeli so fizično iztrebljati naše ljudstvo in ga izgnati iz rodne

grude. Mera pokornega trpljenja koroških Slovencev je postala polna. Završalo je po naših vaseh in pogled onih, ki so še ostali doma, je šel po naših gozdovih in gorah. Dlanj so se pričele stiskati v pesti in na široko sta zorela spoznanje in odločitev: z združenimi močmi v gozdove v bran svojih domačij in domačij onih, ki so jih izgnali v tujino!

Od tedaj naprej sta vsakoletna pomlad in vsakoletni april prinesla vedno močnejši žarek naše pomladi, ki nas je kljub trpljenju ogrevala v veri v lastne sile in v našo bodočnost.

- Aprila 1943 so se naše vzhodnokoroške partizanske čete združile v prvi koroški partizanski bataljon, katerega komandant je postal France Paslerk-Lenart.
- Aprila 1943 je partizanska četa na Bistrici v Rožu napadla tovarno akumulatorev in žago ter osvobodila 40 ujetih zavezniških vojakov.
- 9. aprila 1943 je berlinski Volksgerichtshof pod predsedstvom krvnika Freislerja sodil 37 koroških Slovencev iz Sel ter okolice Borovell in Zelezne Kaple,

April v sedmih letih našega križevega pota

ker so sodelovali v odpornem gibanju koroških Slovencev; 24 jih je obsodil na dolgoletno ječo, 13 pa na smrt. Slednji so bili 29. aprila 1943 obglavljeni na Dunaju.

- Aprila 1944 je zahodnokoroški partizanski odred vzdržal ofenzivo 1200 mož nemške vojske, vzhodnokoroški partizani pa so se spopadli s SS-oddeli na Obirju.
- Aprila 1945 so koroški partizani prešli v veliko ofenzivo. Podivjani SS-oddeli pa so 25. aprila 1945 zverinsko pobili 12-člansko Peršmanovo družino v Lobniku s sedmimi otroci v starosti od enega do enajst let.

Trda in bridka so bila ta leta našega križevega pota, bridki in nepozabni so bili njihovi aprili, toda zlomili nas niso. Z vedno bolj ponosno dvignjeno in uporno glavo smo jih prestajali, dokler nismo leta 1945 dočkali najlepšo pomlad naše zgodovine, ko smo ob porazu tistih, ki so nas v teh letih obsodili na smrt, globoko zadihali cvetočo pomlad zmage in svobode, našega vstajenja.

Globasnica

Pred nekaj tedni smo v našem listu objavili dopis o seji občinskega odbora v Globasnici. V tej zvezi nam je zdaj poslal globaški župan g. Robert Ershen pismo s prošnjo, da objavimo naslednje poročilo:

Naši občinski očetje so dne 3. marca obravnavali letni račun občine. Seji je prisostvovalo kot večkrat tudi nekaj poslušalcev, ker se je kot vsako leto že dva tedna prej (15. 2.) občinstvu naznanilo, da se bo račun za leto 1962 obravnaval pri občinski seji 3. marca 1963 in da je seja javna. Na žalost je neki pisec objavil koncem februarja v več listih članek, da so občinski odborniki že 10. februarja na tajni seji obravnavali letni račun in da v naši občini ni mogoče ugotoviti, o čem se na sejah razpravlja, ker na teh ne trpijo opazovalcev in poslušalcev ter podobno. V naši občini so seje že od leta 1945 vedno javne in za vsakega dostopne, razen ene izjeme v tem času, ko se je med drugim obravnavala ena zelo neprijetna točka o oddaji prostorov, ki so do leta 1962 služili občini za pisarne, in o določitvi najemnine. Pri tej seji so možje sklenili, da se ta proglasi za tajno in nato se je edini poslušalec prostovoljno odstranil in ga nikomur ni bilo treba postaviti pred vrata, kakor je pisec v omenjenem članku trdil, saj ni bil pri tej seji navzoč.

V letu 1962 je imela občina okoli milijon in pol šilingov dohodkov in za 35.000 šilingov nanj izdatkov. Eno tretjino izdatkov je občina izplačala leta 1962 za zgradbo nove

Slovenji Plajberk

Izgleda, da nekaterim v naši občini ni povolji, da se oglašam v našem listu in da opisujem probleme in nepravilnosti v naši mali gorski občini. Kljub temu pa sem se odločil, da napišem spet nekaj zanimivih stvari iz naše občinske hiše, ker sem mnenja, da je pravilno in potrebno, da je prebivalstvo naše občine na tekočem o gospodarskih, finančnih in ostalih zadevah, ki jih v občinski hiši obravnavamo.

Pred dobrim mesecem, dne 12. marca 1963, je bila spet seja občinskega odbora, kjer smo obravnavali proračun za upravo leto 1963. V tem proračunu so zajeti vsi izdatki in vsi dohodki naše občine. Vse je vnaprej določeno, koliko bo občina izdala za splošno upravo, za šolstvo, javne ustanove, skrbstvo, turizem, kmetijstvo itd. Ker se je za te postavke in izdatke že marsikdo zanimal in ker je veliko ljudi radovednih, s kakšnimi zneski razpolaga naša občina, hočem to na kratko opisati.

o tem vsak občan lahko informira na občinskem uradu. Rad pa bi povedal, da sem zelo vesel, da je občinski odbor ustregel mojemu predlogu in da je zvišal mesečni zaslužek šolski snazilki v Brodeh, ki je bila doslej od vseh občinskih uslužbencev najslabše plačana, čeprav živi v zelo težkih življenjskih pogojih in le težko spravlja svoje otroke do boljšega kruha. Ta sklep se mi zdi dosti bolj potreben, kot pa opravičevanje namestitve žene našega občinskega tajnika po načelniku krajevnega kmečkega odbora, ki ni nič drugega kot zagovarjanje enostranskega mnenja gospoda Sereiniga. Osebo sicer nič nimam proti temu, da je občinski odbor zaposlil ženo našega občinskega tajnika poldnevno pri občini, toda to ni bistveno. Bistveno pri vsem tem je to, da ta zaposlitev občino ne stane le par 100 šil. mesečno — kakor zatrjuje to v »Tedniku« naš načelnik krajevnega kmečke-

no naši zemlji

V letu 1963 bo imela občina 340.000 šil. dohodkov in 400.000 šil. izdatkov, v rednem proračunu torej 60.000 šil. primanjkljaja. H temu pride še primanjkljaj v izrednem proračunu v višini 100.000 šil., tako da ima naša občina v letu 1963 skupno 160.000 šil. primanjkljaja. Sicer upamo, da bomo dobili za pokritje primanjkljaja prispevek od deželne vlade, toda stalno na ta prispevek ne smemo računati, ker se lahko zgodi, da ga nam bodo odpovedali z očitkom da ne znamo gospodariti, da naša občina ni sposobna, da bi obstojala in podobno.

Za posamezne postavke proračuna so določeni naslednji zneski: splošna uprava 95.750 šil., policija 3.700, šolstvo 86.500, zdravstvo 5.700, kultura 1.100, kmetijstvo 10.550, skrbstvo 32.200, gradnje in stanovanja 71.300, javne ustanove 23.800, uprava premoženja in financ 79.950 šil.

Kakšni neposredni ukrepi so na posameznih področjih predvideni, ne bom razlagal, ker se

ga odbora — marveč 50.000 šil na leto. Res je sicer, da so vsi občinski odborniki glasovali za to namestitve, toda resnici na ljubo bodi povedano, da sem pred sklepom govoril proti namestitvi in da sem opozarjal občinski odbor, da je ta namestitev prehuda obremenitev za našo malo občino, ki šteje le pičlih 500 prebivalcev in ki ima na leto komaj okroglo 3.000 turističnih nočitev. Od načelnika krajevnega kmečkega odbora pa bi marsikdo v prvi vrsti pričakoval, da bi enkrat poročal o svojem delovanju in uporabi denarjev, ki jih daje občina za namene kmetijstva.

Felix Wieser
namestnik župana

Rinkole

Kakor vse kaže, bo prišla naša vas in naša prebivalstva v zvezi z velikonočnimi običaji po naši državi v kratkem v program avstrijske televizije. Že pred tedni so nas obiskali tehniki avstrijske televizije, da so posneli nekaj primerov iz našega zimskega vaškega življenja. Naše neposredne velikonočne običaje pa bodo posneli v teh dneh.

Razumljivo je, da je ta nepričakovana odločitev avstrijske televizije zbudila v naši mirni, od velikega sveta le precej odmaknjeni vasi precej pozornosti, radovednosti in ugibanj. Sedaj že vse nestrno čaka, kaj bodo ljudje od televizije hoteli od nas še »filmati« mimo sekanja smrek in njihovega spravila iz gozda, kar so že »filmali«. Še bolj nestrno pa čakamo, kaj od vsega bomo potem videli na televizijskih zaslonih in kaj bo h temu povedanega, ko jih sedaj zanimajo le slike, nič pa naša govorica. Upamo, da bomo svoje nestrnosti kmalu rešeni in da bomo tudi zadovoljni s tem, kar bo o nas samih predvidoma v sredo po Veliki noči videli in slišali.

občinske hiše. Obračun za leto 1962 se je pri seji prebral in razložil. Ker se nihče ni oglašil k debati oziroma nihče ni vložil kakšne pritožbe, se je račun soglasno odobril.

Med drugimi točkami so se občinski možje na tej seji posvetovali tudi o proračunu za leto 1963 in sklenili, da se zemljiški in drugi davki za tekoče leto ne povišajo; ti znašajo letno okoli 170.000 šilingov. Sklenilo se je, da se bo leta 1963 med drugim izdalo za popravilo občinskih cest in mostov 176.000, za upravo in drugo nad 100.000, za šolo in podobno okoli 100.000, za gasilsko društvo, nakup plemenskih bikov in podobno 35.000 in za občinske reveže ter prispevek za bolnišnice 50.000 šilingov itd. Proračun za leto 1963 znaša začetkom leta 750.000 šilingov dohodkov in izdatkov.

SPZ NAZNANJA

Slovensko prosvetno društvo „Bilka“
v Bilčovsu
V a b i l o
na igro
„Črni križ v gozdu“

na velikonočni ponedeljek, dne 15. aprila 1963 ob 1/2 3. in 1/2 8. uri pri Miklavžu v Bilčovsu

KOLEDAR

Petek, 12. april: Vel. petek
Sobota, 13. april: Vel. sobota
Nedelja, 14. april: Velika noč
Ponedeljek, 15. april: Vel. ponedeljek
Torek, 16. april: Benedikt
Sreda, 17. april: Rudolf
Četrtek, 18. april: Apolani

Janez Dodič:

Pomlad na pohodu

Na pohodu pomlad je nova,
cvetje povsod dehtil.
Preja sonca in zlatina njegova
hrepenenje zlati.

Veseli otrok in vonji
borov zelenih, vresja,
vijolic, trobentlic cvet
preplavlja mi v jedro srca.

Šumenje dreves
lepot je pijano.
Krdelo plic —
njihov let sproščen!
Kaj je z mano! —
Vse našlo slavnostni
odmev je v meni...

Rdeči zajček

Mati zajkla je stanovala s svojim sinkom-zajčkom v visoki detelji. Okrog hišice, ki je bila dobro skrita, je raslo vse polno živobarvnih cvetic. Ko sta se nekega dne vrčala iz obiska na sosedni njivi, sta sedla pred hišo na travo in si ogledovala pisano preprogo. Ko sta tako nekaj časa že sedela, je prišel zajček na vsem lepem glasno jokati: „aaa... aa... a... a...“

„Kaj se je vendar zgodilo?“ ga je zaskrbljeno vprašala mati in se nagnila k njemu, da bi mu obrisala solze. Šele po dolgem prigovarjanju ji je uspelo zvedeti, kaj teži njegova sinka edinka. Rekel ji je:

„Veš mamica, rad bi imel takšno oblekico, kot je tista rožica tam, pogledj!“ In je pokazal s tačko na lepo rdečo rožico, ki je rasla nedaleč stran.

„Zajček,“ je zavzdihnila mati. „Takšna oblekica, kot jo imamo zajčki, je za nas najboljša, ker nas varuje pred sovražnikom.“

„Ne, ne, ne...“ je vztrajal zajček. „Nočem imeti takšne obleke, kot jo imajo drugi zajčki. Hočem biti nekaj posebnega, nekaj boljšega, kot so drugi zajčki.“

„Bodi no pameten, sinko. Takšna oblekica, kot si jo želiš, bi te prehitro pogubila,“ ga je prepričevala mati.

„Ni res. Hočem jo imeti, in konec!“

Po teh besedah je skočil iz trave in odskakljal čez trato, ne da bi se poslovil od matere. Zajkljo je stisnilo pri srcu. „Še žal ti bo za to,“ je zaklicala za njim. Potem je stopila proti hiši in bridko zajokala.

Zajček pa je začel iskati slikarja, ki bi mu spremenil oblekico. In glej, ni še dolgo iskal, ko je zagledal na svoji poti možička. Stal je pred slikarskim stojalom in nekaj vneto slikal na platno na njem. Skočil je k njemu, ga pozdravil in dejal:

„Striček, ali si ti slikar?“

„Da, slikar sem, seveda,“ mu je odgovoril možiček.

„Lepo te prosim, daj, pobarvaj mi oblekico z rdečo barvo. Nočem imeti take oblekice, kot jo imajo drugi zajčki. Biti hočem nekaj posebnega, nekaj boljšega. Rad bi bil lepši, kot so oni.“

Možiček je zmajal z glavo in dejal: „Samo da ti ne bo žal, zajček. Takšna oblekica, kot jo imaš, je zate najprimernejša, ker te skriva pred sovražnikom.“

„Ne, ne, ne, jaz hočem imeti rdečo oblekico, pa naj se zgodi, kar hoče...“

Slikar mu je željo izpolnil. Dolgouhec se mu je lepo zahvalil in odskakljal k potoku, v katerem se je dolgo časa od vseh strani ogledoval. „Uh, kako sem lep. Res, čisto nekaj posebnega,“ je ugotavljal sam pri sebi. „Zdaj pa brž k mamici. Kako me bo veselal!“

Že od daleč jo je začel klicati. „Mamica, mamica, pogledj me, kako sem lep.“

Mati zajkla je odprla duri in rekla z žalostnim glasom: „Ne, ne, ti nisi moj sin. Moj

zajček je bil mnogo lepši. Tebe sploh ne poznam. Le pojdi, od koder si prišel.“ In je spet zaprla vrata.

Zajček pa je še kar naprej jokal in klical: „Mamica, mamica, jaz sem, tvoj zajček...“

Toda mati zajkla se ni več oglasila. In kaj je naredil zajček čez nekaj časa? Kaj mislite? Ker je uvidel, da je imela mamica prav, je odskakljal, kar so ga nesle tačke, k potoku, skočil vanj in se pošteno umil. Potem je nameril korak spet nazaj proti domu. Mati je še vedno jokala, toda ko ga je zagledala pred vrati spet v njegovi stari oblekici, se je veselo zasmejala, skočila iz hiše in ga toplo objela.

Pavle Zidar:

Komu zvoní zvonček

Po tratah, dolincah
bim bom, bim bom...
Komu pozvanja,
h komu po zadnji pozdrav
zvonček hiti?

Budi se mačica,
budi se trava,
povsod se solza
lesketa.
Kdo tako rano
odhaja...?

Jaz — odgovori luna,
jaz — poje jutro,
jaz — diha veter,
jaz — šepeta človek,
jaz — slišim čas.

Odhajamo...
Z roko v roki,
z maternim poljubom
v očeh,
s soncem v žilah.
Zmerom, vsako noč
smo na poti.

Zato zvonijo zvončki,
zato nas budijo zvončki.

Slon in kača

„Predraga kača, ali bi mi lahko povedala, zakaj imajo tebe za modro, mene pa samo za pametnega?“ je vprašal Slon Kačo. „Mar te imajo za modro zato, ker si tako gladka in se tako sveliš?“

„Ne zaradi tega, ampak zato, ker sem tako gibčna.“

Mojster in naročnik

Nekoč je prišel neki naročnik k izdelovalcu kučem, prinesel mu je ovčjo kožo in zaprosil:

»Sešij mi kučmo iz te kože!«
»Dobro,« pravi mojster, »sešijem ti jo!«
Odide naročnik od mojstra in si misli pri sebi:

»Ta koža je velika — morda bi mi lahko sešil dve kučmi!«

To je pomislil, vrnil se je k mojstru in ga vprašal:

»Povej mi, mojster, bi mi iz te kože ne mogel sešiti dveh kučem?«

»Zakaj pa ne?« odvrne mojster. »Lahko.«

»Če je tako, potem mi sešij dve kučmi,« pravi naročnik in odide.

Napravi nekaj korakov, malo pomisli, se znova vrne k mojstru in vpraša:

»Mojster, mi iz te kože ne bi sešil treh kučem?«

»Zakaj pa ne?« odvrne mojster. »Tudi tri lahko sešijem.«

Razveselil se je naročnik in je vprašal:

»Štirih mi ne bi sešil?«

»Tudi štiri ti sešijem,« odvrne mojster.

»Kaj pa pet?«

»Tudi pet ti jih sešijem.«

»Potem mi sešij pet kučem!«

Naročnik odide, na pol poti pa se znova obrne in gre vprašat:

»Mojster mi ne bi sešil šest kučem?«

»Tudi šest ti jih sešijem!«

»Sedem mi jih ne sešiješ? Ali pa nemara celo osem?«

»Zakaj pa ne? Tudi osem ti jih lahko sešijem!« odvrne mojster.

»No, mi sešij pa osem kučem!«

»Dobro, sešijem ti jih osem. Čez teden dni pridi ponje.«

Čez teden dni pride naročnik k mojstru:

»So moje kučme gotove?«

»Gotove,« odvrne mojster.

Pokliče vajuca in mu reče:

»Pojdi in prinesi naročniku njegove kučme.«
Vajenec še tisti mah prinese osem majcenih kučem — na jabolko bi jih še spravil, na glavo pa ne!

Naročnik jih pogleda, osupne in vpraša:

»Kaj pa je to?«

»To so kučme, ki si jih naročil pri meni,« odvrne mojster.

»Eh, mojster! Zakaj pa so te kučme tako majhne?«

»Kar sam premisli!« odvrne mojster.

Vzame naročnik svojih osem kučem, odide in razmišlja:

»Zakaj so kučme le tako majhne? Zakaj le? ...«

Armenska pravljica

Ste o tem že razmišljali?

Vsak dan se ljudje srečujejo s stvarmi, o katerih ne razmišljajo, zde se jim pač malenkostne. Takih stvari je v življenju toliko, da se tega niti sami ne zavedajo. — Nekaj primerov:

● **BLAGAJNIK** v banki, ki 25 let sprejema in izdaja denar, prešteje v teh letih toliko denarja, da bi iz njega, če bi zložili bankovec na bankovec, zgradili stolp, ki bi bil visok okoli 24 kilometrov.

● **FRIZER**, ki 40 let striže in brije ljudi, odreže okoli 500 metrov las in 200 metrov brade. Toliko las in brade bi bilo dovolj, da bi se dvakrat obkrožilo Eifflov stolp v Parizu.

● **PEK**, ki pedeset let mesi kruh, bi v svojem življenju lahko izmislil štruco, ki bi bila dolga preko 3300 kilometrov. To je približno taka dolžina, kot je razdalja od Rima do Norveške.

● **ZIDAR**, ki zida 35 let, naloži v svojem življenju toliko opek, da bi z njimi lahko postavili nebotičnik, ki bi meril 140 metrov.

Ivo Andrić

51

Travniška kronika

Fra Ivo je konzulko lepo sprejel kot vedno. Povedal ji je, da je »zjutraj« prispel pismeni škofov odgovor in ga je ravnokar hotel poslati gospodu generalnemu konzulu. Odgovor je nepovoljen, ker fratri na žalost v teh težkih časih, ko so preganjani, revni in maloštevilni, nimajo niti toliko redovnikov, kolikor je nujno potrebno za dušno pastirstvo. Razen tega bi Turki tega kaplana takoj osumili zaupništva in vohunstva, kar bi se maščevalo vsemu redu. Skratka, škofu je žal, da ne more ustreči prošnji francoskega konzula, in prosi, naj ga prav razume in tako dalje in tako dalje.

Tako je pisal škof, toda fra Ivo ni tajil, da bi nikoli ne pustil, tudi če bi smel in mogel, da bi bil v francoskem konzulatu kot takem nastavljen njihov kaplan. Gospa Daville je blago poskušala ovreči župnikovo mnenje, toda frater je v svojem salastem oklepu ostal neomajen. Izrazil je priznanje in spoštovanje gospe Davillovi za njeno iskreno in požrtvovalno pobožnost (fratri so sploh veliko bolj cenili gospo Daville kakor gospo von Mitterer), toda trmasto in odločno je ostal pri svojem. Njegove besede je spremljal oster udaren mahljaj močne bele roke, da je

gospa Davillova nehotе vzdrltela. Bilo je očitno, da so navodila, ki jih ima, jasna, da je njegovo stališče določeno in noče o tem govoriti z nikomer, najmanj pa z žensko.

Ko je vnovič rekel gospe Davillovi, da ji v vsakršni duhovni potrebi vedno rad ustreže, o vsem drugem pa obdrži svoje mnenje, je fra Ivo odšel v cerkev, kjer se je začel blagoslov. Po naključju je bilo ta dan v Dolcu veliko fratrov, gostov, pa so bile litanije zelo slovesne.

Če bi bilo po njeni volji, bi se gospa Daville takoj vrnila domov, toda morala je ostati pri litanijah, sicer bi mislili, da je prišla zaradi pomenka z fra Ivom. Ta trezna ženska brez vsake pretirane občutljivosti je bila sedaj razburjena in potrta spričo župnikove trmoglavosti. Neprijeten razgovor jo je prizadel še posebno močno, ker je bila po svoji vzgoji in značaju daleč od vseh splošnih stvari in javnih zadev.

Zdaj je stala v cerkvi ob lesenem stebri in poslušala pritajeno, še neuglašeno petje fratrov, ki so klečali na obeh straneh velikega oltarja. Večernice je imel fra Ivo. Čeprav brdavsast in okoren, je spretno in lahkotno pokleknil, kadar je bilo treba, in urno vstal. Žena je še vsedvilj videla pred seboj njegovo velikansko roko z odbijačom zamahom in njegov pogled, sijoč od oholosti in upora, s katerim je malo prej gledal njenega tolmača med pogovorom. Takega pogleda v Franciji ni nikoli videla ne pri svetnih ne pri duhovnih osebah.

Fratri so v zboru s svojimi kmečkimi glasovi potihlo peli Marijine litanije. Težak glas je začel:

„Sancta Maria...“

Vsi so odgovorili z zamolkim glasom:

„Ora pro nobis!“

Glas je nadaljeval:

„Sancta virgo virginum...“

„Ora pro nobis!“ so složno odpevali glasovi.

Glas, ki je molil naprej, je poteglo našteval Marijine vzdevke:

„Imperatrix Reginarum...“

„Laus sanctorum animarum...“

„Vera slutrix earum...“

In po vsakem je enolično odpel zbor:

„Ora pro nobis!“

Konzulka je tudi sama hotela moliti znane litanije, ki jih je nekoč poslušala na hladnem koru katedrale svojega rodnega mesta Avrancha. Pa ni mogla pozabiti na prejšnji pogovor ne ustaviti misli, ki so ji rojile v molitev.

Vsi molimo isto, vsi smo kristjani in iste vere, toda veliki so prepadi med ljudmi, je premišljala. Pred očmi pa ji je vsevilj blestel ostri, trdi pogled in sunkoviti gib tega fra Iva, ki sedaj moli litanije.

Popevanje je naprej naštevalo:

„Sancta Mater Domini...“

„Sancta dei genitrix...“

„Da, človek ve, koliko je prepado in vseh vrst nasprotij med ljudmi, toda šele ko odide v svet in jih občuti na lastni koži, sprevi, kako so resnično velika, težka in nepremagljiva. Kakšne molitve bi morale biti, da bi vsa nasprotja zajezile in zravnale? Malodušnost je odgovarjala, da takih molitev sploh ni. Toda sedaj se ji je preplašena in slabotna misel ustavila. Tiho je šepetala in vpletala svoj neslišni glas v enolično mrmanje fratrov, ki se je povračalo kot val in ponavljalo:

„Ora pro nobis!“

Ko so bile večernice končane, je ženska skrušeno prejela blagoslov iz roke istega fra Iva.

Pred cerkvijo je mimo svojega spremstva našla še des Fossesa z nekim človekom. Jezdil je čez Dolac in, ko je

Ljubezen v otrokovem življenju

Kar pomeni rastlinam sonce, to je otroku ljubezen. Brez nje ne more uspevati. Treba pa je poznati mero, preveč škoduje prav tako kot premalo.

Pogosto so starši tako zaljubljeni v otroke, da ne vidijo njihovih napak, ampak jim te še ugajajo. To je ljubezen, ki je slepa za posledice otrokovih razvad, kratkovidna »opičja ljubezen«, ki dela iz dojenčka živo igračko, iz malega otroka okrasek. Otroku pa pravilno uspeva samo ob pravi meri ljubezni. Prenasičen bo z ljubeznijo, če mu starši vedno dovolijo, česar si želi, če mu vsako željo berejo že iz oči, še preden jo je izrazil. Razvil se bo v razvajenega otroka, ki bo hotel imeti prav vse, kar vidi. Postal bo zahteven in neskeromen. Ker se bodo njegove želje vedno večale, bo prišlo do nasprotja med njim in okolico.

Doma pri starših bo že šlo, ker mu bodo poskušali ugoditi tudi ob najbolj nemogočih željah, čeprav s prikritim občutkom krivde, toda gorje, ko bodo taki otroci prišli v svet. Nesreča se bo začela že v vrtcu. Tam ga bodo drugi otroci odrivali, ker bo hotel sam pograbiti vse igrače. Ne bodo ga marali zato, ker bo hotel biti povsod prvi. Otroku pa do tedaj ni bil vajen, da bi se čemu odpovedal, in zato v vrtcu ne bo hotel več. Starši mu bodo verjetno tudi tu ustregli, dalje pa tako ne bo šlo. Šoli se namreč ne bo mogel izmikati, četudi mu tam ne bo všeč. Moral bo prestajati vse neprijetnosti sošolcev zaradi svojega vedenja. To pa se mu bo dalo v šolskih letih še vse popraviti, če le ima otrok zdravo zasnovo in če starši ne bodo še nadalje grešili nad njim. Drugače pa bo moral biti vse življenje nezadovoljen. Povsod se bo čutil zapostavljenega, vsako darilo se mu bo zdelo premajhno in vse, kar mu bodo ljudje nudili, se mu bo zdelo samo po sebi razumljivo. In vse to samo zaradi prevelike ljubezni njegovih staršev.

Včasih izkazuje preveliko ljubezen do otroka osamljena žena. Otroku pa reagira na to tudi s preveliko mero ljubezni, in tako nastane premočna vez med materjo in otrokom. Tak otrok se v poznejših letih težko osamosvoji. Mati mu stoji na poti v življenje in ga ovira. Za vedno se drži matere za krilo, tudi potem, ko odraste. Pomisleke ima, da bi se poročil, ker ne more pustiti matere same. Nobena mati naj si ne želi takih »pridnih« sinov in hčera. Kako tiho urico ti revežji začutijo, da so ogoščeni za življenje. Mnogo vrat v svet jim je zaprla prevelika materina ljubezen. Ostane jim le občutek, da ne živijo dovolj polnega življenja.

Otroku je ljubezen včasih tudi premalo. To je v primerih, ko prezaposlene matere ne vidijo ves dan. Zvečer ga mati da takoj v posteljo, ker ima še druga opravila, vendar naj v vsakem primeru dobro premisli, kako si bo urenila čas, saj je neprecenljive vrednosti to, da je otrok vsak dan deležen tople materine ljubezni.

Kakšna je pravilna ljubezen?

Tista, ki se zna uživati v življenju otroka, ki ve, kaj otrok potrebuje, če je v težavah, ki zna željam tudi odreči, če ve, da bi njihova izpolnitev ne koristila otroku;

Za ljudi, ki so vedno utrujeni:

Svež zrak!

Naša stanovanja so majhna in večinoma preobremenjena. Nič čudnega, da je zrak, v katerem se gibljemo, ne samo onesnažen, temveč da mu manjka kisik, ki ga bitja potrebujejo v obilni meri, da lahko dobro uspevajo. Temu se pridruži, da se morajo mnoga dela opravljati sede in v sključeni drži. Vse to slabši dihanje in zato ni čudno, da se tako številni ljudje počutijo kot cunje, utrujeni ali celo bolni, ne da bi vedeli, kaj je temu vzrok. Kakor tako pogosto, krivi človek tudi tu pomlad, vreme ali želodec in se poskuša s kavo alkoholom ali cigaretami spet postaviti na noge.

Edino sredstvo, ki zares pomaga je: vsak dan redno in tako pogosto, kot je le mogoče potegniti skozi pljuča sveži zrak v mirnih polnih vdihih. Mnogo ljudi je pozabilo pravo zajemanje zraka. Prav tem priporočamo, da uvedejo »zdravljenje s svežim zrakom«. Vsakdo, ki se bo ravnal po našem nasvetu, bo kmalu opazil na splošnem počutju, da je to dobra stvar, ki ima še to prednost, da ne stane denarja kot ostala zdravljenja in »dopusti«.

Za praznike:

Pisan kolač

Testo: 40 dkg moke, 10 dkg margarine, 8 dkg sladkorja, 1 jajce, približno četrti litra mleka, 3 dkg kvasa, sol.

Makov nadev: 10 dkg zmlelega maka, približno eno šestnastinsko litra mleka, 5 dkg sladkorja, 3 dkg maščobe, cimet in limonina lupinica.

Orehov nadev: 12 dkg zmlelih ali sesekljanih orehov, eno šestnastinsko litra vode, limonina lupinica, 7 dkg sladkorja.

Skutni nadev: 15 dkg skute, 5 dkg sladkorja, 1 jajce, 3 dkg margarine, 3 dkg rozin, limonina lupinica.

Iz sestavin za testo ugnečemo precej trdo testo. Vse sestavine naj bodo kar hladne (mrzlo kvašeno testo). Testo naj počiva pol ure, nato ga razvaljamo na tri enake dele. Vsak del razvaljamo na 40 do 50 cm dolgo in 8 do 9 cm široko prago. Na sredo vsake proge naložimo enakomerno nadeva ene vrste (makovega, orehovega in skutinega) ter zvijemo. Iz vseh treh zvijkov spletemo kito in jo položimo po dolgem ali izoblikovano v krog na pekač ali v pečnjak. Nekoliko vzhajan kolač namažemo z jajcem in spečemo. Peče naj se približno eno uro. Električni pečnjak (ali pečica) mora biti prej dobro ugrej.

Priprava nadevov: za makov nadev zavremo mleko in zakuhamo vanj zmlet mak. Odstavimo po nekaj minutah in v malo ohlajeno mleko z makom zamežamo še sesekljano limonino lupinico, očistene rozine, sladkor in maščobo. Za orehov nadev zavremo vodo s sladkorjem in primešamo orehe. Vreti ne sme več. Dodamo še sesekljano limonino lupinico in maščobo. Za skutni nadev skuto pretlačimo, ji primešamo posebej penasto umetano surovo maslo ali margarino s jajcem in sladkorjem. Nazadnje dodamo še očistene rozine in limonino lupinico.

Namesto skutnega nadeva vzamemo lahko tudi dobro marmelado. Če pa želimo kolač le z enim okusom, tedaj vzamemo enega nadeva za približno dve tretjini več in vse tri dele testa namažemo le z enim nadevom. Drugače pa je postopek isti.

tista, ki lahko prenese solze v očeh svojega otroka;

tista, ki daje, ne da bi upala na obresti;

tista, ki vlija otroku pogum, da bo znal premagovati težave življenja;

tista, ki ne skuša otroka preveč navezati nase, ampak mu pomaga, da se osamosvoji.

Predlogi za izvedbo »zdravljenja s svežim zrakom«:

Vsakdo bi si moral čas za »dihanje« tako razdeliti, da bi se prilagodilo harmonično vsakokratnemu spremenjenemu dnevnemu poteku.

● Za moške in ženske s poklicem:

Pred pričetkom dela hodite po svežem zraku najmanj 10—20 minut, pri tem ne kadite, temveč z globokimi vdihom zajemajte polna pljuča zraka. Če je pot do cestne železnice le kratka, naredite majhen ovinek ali pojdite nekaj postaj peš.

Med odmorom za zajtrk odprite okna in se zadržujte v njihovi bližini.

Kosite v dobro prezračeni sobi ali še bolje pri odprtih oknih, na vrtu ali na balkonu. Tudi tisti, ki jedo v menzah ali restavracijah, bi morali vsaj poleti jesti na svežem zraku. Nato hodite nekaj korakov in pri tem globoko vdihavajte in izdihavajte.

Po delopustu naredite sprehod najmanj eno uro in namesto cigarete s polnimi vdihom inhalirajte sveži, zdravilni zrak.

Pred greste spat, odprite okna, se nato povsem ohlapno in sproščeno ulezite in spet globoko in miro v zelo dolgih dihih počasi vdihujte in izdihujte. Nato boste zelo kmalu zaspali in padli v poživljajoče, krepilno spanje.

Posebno važno je pri globokem dihanju, počasi in temeljito izdihavati!

● Za gospodinje:

Zračite sobe tudi pozimi kolikor mogoče pogosto. Na vsak način med kurjenjem, čiščenjem ter pred obedi in po njih.

Vsakdanje nakupovanje izvajajte tudi pozimi v miru in med potjo počasi vdihavajte in izdihavajte zrak skozi nos in usta!

Po delopustu ali kadar sicer dopušča čas, pojdite za eno uro na sprehod. Pri tem spet počasi globoko vdihavajte in izdihavajte.

Zobna gniloba uničuje naše zobovje

Včasih so ljudje bili prisiljeni iskati zobozdravniško pomoč veliko kasneje kot danes, ko mati pripelje v ordinacijo otroka že treh, štirih let s pulpitičnim ali že celo popolnoma razpadlim mlečnim molarjem. Kasneje, okoli šestega leta, ko izražajo žestice in če otrok nima pozdravljenih mlečnih zob, kar pa je skoraj pri vseh, večkrat opazimo karies — zobno gnilobo — na prvih stalnih končnikih že kmalu potem, ko so izrasli. In če taki otroci ostanejo brez zobozdravniške pomoči, je stanje okrog petnajstega leta precej obupno: od šestih ostanejo večinoma le še korenine, na sekalcih je globoka zobna gniloba, zgornji podočnik stoji visoko zaradi pomanjkanja prostora, zobna gniloba je zajela skoraj vse stalne zobe. Na zobeh je veliko oblog, saj si jih povprečno zelo malo otrok redno umiva, posebno na tisti strani, kjer imajo razpadel in boleč zob. Zaradi tega se sčasoma spremeni ustna volilna v pravo »pokopališče« razpadlih in bolečih zob, ki so često vzrok številnim in resnim obolenjem.

Zato se moramo boriti proti temu, hoditi moramo redno k zobozdravniku in si dati popraviti vsako najmanjšo okvaro na zobovju, saj s tem koristimo samo sebi. S preprečevanjem zobne gnilobe moramo začeti zelo zgodaj — že v času nosečnosti; saj se že v sedmem tednu začne razvoj otrokovega zobovja, v tretjem mesecu pa že mineralizacija zametkov. V posvetovalnicah za noseče žene se lahko nosečnica seznani, kako je treba že v tem času skrbeti, da bo imel otrok čim bolj zdrave zobe. Njena hrana mora vsebovati zadostno količino vitaminov in mineralov. V predšolski in šolski dobi moramo zelo skrbeti za otrokove zobe, saj je to osnovni pogoj, da bodo zobe služili svojemu namenu.

zvedel, da je gospa Daville v cerkvi, jo je sklenil počakati in pospremiti v Travnik. Žena se je zveselila znane postave vedrega mladeniča in rodne govorice.

Po široki in suhi poti sta se vračala v mesto. Sonce je zašlo, toda silna rumena zarja je od strani pljuskala na ves kraj. Ilovната pot je bila rdeča in topla; po grmovju je mlado listje in rožno popje bleščalo na črnem lubju, kakor da je iz same svetlobe.

Ob njej je stopal madenič, zardel od ježe, in živahno govoril. Za njima so odmevali koraki slug in topot des Fossesovih konj, ki so ju vodili na povodcu. Po ušesih so ji še vedno zvenele litanije. Pot se je povesila. Zagledala sta travniške strehe in nad njimi tanke modrikaste dime, med njimi pa stvarno življenje s svojimi potrebami in nalogami, daleč od vseh premišljevanj, dvomov in molitev.

Nekako ob istem času je des Fosses govoril s Cologno. Pod večer, okrog osme ure, je »mladi konzul« s kavazom in slugo, ki je nosil svetilko, odšel k zdravniku.

Hiša je stala ob strani na strmi rebri. Vseokoli je čmrlela trda noč in ležala vlažna megla, odmevalo je šumenje vode z izvira Šumeca. Šum je bil pritajen, spremenjen od noči in okrepljen s tihoto. Pot je bila mokra, dričasta in se je pod medlo, migotajočo lučjo turške svetilke zdela nova, neznana kakor hostni laz, po katerem prvič gredo ljudje. Prav tako nepričakovano in skrivnostno se je zdela vhod. Prag in ključa na vratih sta bila osvetljena, vse drugo pa v mraku, ničemer nisi mogel videti oblike in obsega ne uganiti pravega namena. Vrata so trdo in zamolklo odjeknila pod tolkačem. Des Fosses je občutil udarec kot nekaj grobega in neprimerne, skoraj boleče. Prehuda prizadevnost kavaza se mu je zdela prav posebno odurna in neprijetna.

„Kdo trka?“

Glas je odjeknil z višine, prej podoben odmevu kavazovega trkanja kot vprašanju.

„Mladi konzul. Odpril!“ je zavpil Alija s tistim nevšečnim in predhodno ostrim tonom, s katerim se mlajši vedno pogovarjajo v navzočnosti starejšega.

Moški glasovi in šum oddaljene vode so bili podobni slučajnemu in nenadnemu klicanju v gozdu, brez znanega vzroka in vidnih posledic. Naposled je zarožljala veriga, zaškrtal ključ in zaropotal zapah. Vrata so se počasi odprla, na pragu je pa stal človek z lučjo, blede, dremoten in ogrnjen v pastirski kožuh. Dve neenaki luči sta osvetili strmo dvorišče in nizka, mračna okna v prillitju. Obe svetilki sta tekmovali, katera bo močnejše posvetila mlademu konzulu pod noge. Zmeden od tega poplesovanja glasov in odsevov, se je des Fosses nenadoma znašel pred široko odprtimi vrati velike prillitčne sobe, polne dima in ostrega tobakovega vonja v zatohlem zraku.

Sredi sobe je ob velikem svečniku stal visoki, sključeni Cologna. Našlemljen je bil v številne, pomešane kose turških in zahodnjaških oblek; na glavi mu je čepela črna čepica, izpod nje pa so štrleli dolgi, redki kosmiči sivih las. Starec se je globoko klanjal, našteval zvonke pozdrave in poklone v tistem svojem jeziku, ki je lahko bil pokvarjena italijanščina ali pa priučena francoščina. Des Fosses se je vse to zdelo površno in revno, buhle fraze brez pristranosti in pravega spoštovanja, celo brez stvarne navzočnosti moža, ki jih je čeval. Nenadoma se mu je vse, kar je našel v tem zakajenem nizkem prostoru — zatohlost in neurejenost sobe, postava in govor stanovalec — zgostilo v eno samo besedo, pa tako hitro, živo in jasno, da bi jo bil skoraj povedal na glas: starost! Klavna škrbasta, pozabljava in težka samska starost, ki vse spreminja, razkraja in greni: misli, razglede, gibe, zvoke; celo luč in vonj.

Stari zdravnik je des Fossesu ceremoniozno ponudil, naj sede, sam pa je stal, češ da tako zahteva staro in dobro salernsko pravilo: Post spandium stal!“

„Mladi konzul je sedel na trdem stolu brez naslona, toda z zavestjo telesne in duhovne premoči. Njegovo poslanstvo se mu je zazdelo lahko in preprosto, skoraj prijetno. Začel je govoriti s slepim zaupanjem, s kakršnim mladi ljudje tako pogosto razpletajo pomenek s starci, ki se jim zdijo nesodobni in preživeti, pa pozabljajo, da duhovno počasnost in telesno oslabelost mnogokrat spremljajo velike skušnje in pridobljena spretnost v človeških poslih. Povedal je Davillovo naročilo za von Mittererja in se potrudil, da se bi zdela res tako, kot je bilo — dobromisleča pobuda za splošni blagor, ne pa znamenje slabosti ali strahu. Končal je in bil sam sebe vesel.

Cologna je že pri zadnjih besedah hitel uverjati des Fossesa, kako je počaščen z izvolitvijo sla in bo vse kar najbolj natančno sporočil, kako popolnoma razume namene in nazore gospoda Davilla in soglašja z njim in kako je prav on, Cologna, po svojem poreklu, poklicu in prepričanju najprimernejši za posredovalca.

Očitno je bil sedaj Cologna na vrstni, da je bil zadovoljen s seboj.

Des Fosses ga je poslušal kakor poslušal človek šum vode in raztreseno ogledoval njegov somerni, dolgi obraz z živahnimi okroglimi očmi, bleddimi usnicami in piškavim zobmi. Starost! si je mislil. Ni najhuje to, da je treba trpeti in umreti, ampak to, da se človek stara; kajti staranje je trpljenje brez zdravila in upanja: je trajajoča smrt. Vendar mladenič ni mislil o staranju kot o splošni usodi, tudi svoji, temveč kot o zdravnikovi posebni nadlogi.

(Se nadaljuje)

* Po obedu stoj.

AN ALLE WÄHLERINNEN UND WÄHLER!

Im Bewußtsein der großen Verantwortung wenden sich die Unterfertigten an alle Wählerinnen und Wähler und schlagen ihnen aus Gründen des Herzens wie der Vernunft die Wiederwahl unseres verehrten

Bundespräsidenten Dr. Schärf

vor.

- Dr. Schärf hat sich allzeit im Leben wie in der Politik trefflich bewährt;
- als junger Mann hat er sich trotz bescheidener Herkunft und wirtschaftlichen Nöten mit bestem Erfolg zum Doktor der Rechte emporgearbeitet;
- als Politiker und Staatsmann, indem er stets seinen Mann stellte und niemals wankend wurde, auch wenn eine Welt um ihn zusammenzubrechen drohte; er hat führenden Anteil an dem Wiederaufbau unseres schwergeprüften Vaterlandes und im besonderen am Zustandekommen des Staatsvertrages, der uns die Freiheit brachte;
- als Bundespräsident, indem er in unbeirrbarer Korrektheit und vornehmer Haltung sein hohes Amt versah.

Im In- und Ausland rühmt man in allen Lagern seine beispielgebende, über den Parteien stehende Amtsführung. Unbeugsame Verfassungstreue, Gerechtigkeitssinn und Toleranz zeichnen ihn in besonderem Maße aus.

Auch als Privatmensch und Familienvater stellt Dr. Schärf ein makellooses Vorbild dar, das aller Achtung und Verehrung würdig ist.

So bietet Dr. Schärf bei bestem körperlichen Wohlbefinden und bewundernswerter geistiger Frische die volle Gewähr dafür, daß er, nicht zuletzt auch im Hinblick auf seine reichen Lebenserfahrungen und auf seine geradlinige Entwicklung, den schweren Belastungen und Verpflichtungen, die ihm das hohe Amt auferlegt, auch in Hinkunft in gewohnter Meisterschaft wird gerecht werden können.

Sein hohes intellektuelles Niveau und seine Vielseitigkeit machen ihn zu einem besonders ansprechenden und fesselnden Repräsentanten Österreichs, sein Auftreten und seine gepflegte Sprache zu einem allseits anerkannten und hochgeachteten Europäer.

Wählen Sie daher auch diesmal wieder **Dr. Adolf Schärf**
zum ersten Bürger des Staates, zum Bundespräsidenten der Republik Österreich

KOMITEE FÜR DIE WIEDERWAHL DES BUNDESPRÄSIDENTEN DR. ADOLF SCHÄRF

KOMITEE FÜR KÄRNTEN:

Dr. Leopold Jungfer, Klagenfurt

Dr. Rudolf Pichler, Landesgerichtsvizepräsident, Klagenfurt

Hans Glawischnig, Bildhauer, St. Veit an der Glan

Dr. Franz Koschier, Klagenfurt

Prim. Dr. Emmerich Moritz, Klagenfurt

Intendant Otto Hans Böhm, Klagenfurt

General Emmerich von Nagy, Krumpendorf

Dipl.-Kfm. Georg Mayer, Klagenfurt

Prof. Arnold Clementschitsch, Villach

forum

Angebote:

Ostanki blaga

po teži
prosta izbira

100 g samo 9.⁸⁰

GÖC KAUFHAUS forum

KLAGENFURT, Bahnhofstrasse 37

Jetzt

eine Kur für Sie:

Gerade jetzt kommt es darauf an, den Körper von den Winterschlacken zu befreien und — die Kräfte zu aktivieren! Beides erreichen Sie durch eine Frühjahrskur mit den Aktiv-Kapseln von Klosterfrau. Diese Kapseln vereinen „Jungbrunnen der Natur“: die konzentrierten Wirkstoffe von Knoblauch und Weizenkeim. Sie beeinflussen gerade jetzt im Frühling das Stoffwechselgeschehen und steigern die Leistungsfähigkeit von jung und alt! Klosterfrau-Aktiv-Kapseln helfen die Frühjahrsantriebskraft zu überwinden und beugen vor gegen frühzeitige Abnützungserscheinungen! Gönnten auch Sie sich eine „Auffrischungskur“ — verlangen Sie noch heute in Ihrer Apotheke oder Drogerie eine Kurpackung.

Klosterfrau Aktiv Kapseln

nach Dr. Brunschwig

Velika noč! Zopetna otvoritev

Balkanske specialitete

srečanje za razvajene okuse
mednarodna kuhinja

Bekštanjska gostilna - penzion
(Finkensteiner Gasthof - Pension)
nasproti postaje Bekštanj

kuhinjski šef Alojz ROBIČ
tel. (0-42-42) 53-92

Se nekaj jablank in ribezov ima na razpolago drevesnica Polzer-Vazar, St. Vid v Podjuni.

Ta teden vam priporočamo:

Nacizem in druga svetovna vojna

- KOROŠKA V BORBI**, spomini na osvobodilno borbo, 224 str. in in 40 str. slik, pril. br. 25 šil.
- Karel Prušnik - Gašper: **GAMSI NA PLAZU**, zapiski in spomini, 364 str. polusnje 45 šil.
- Djordje Radenković: **NEMCIJA, NEONACIZEM IN HITLERJEV „POLITIČNI TESTAMENT“**, 180 str. karf. 28 šil.
- EVROPA PRED VIHARJEM**, 1933—1939: Reichstag v plamenih — Razmaji mejniki, 212 str. br. 24 šil.
- Metod Mikuž: **DRUGA SVETOVNA VOJNA**, kratak oris, 144 str. in slik, pril. ter zemljevidi, br. 14 šil.
- ZAUPNI DNEVNIK GROFA CIANA**, Mussolinijevega zunanjega ministra, 1. in 2. del skupaj 388 str. br. 38 šil.
- W. L. Shirer: **VZPORN IN PROPAD TRETJEGA RAJHA**, 176 str. br. 10 šil.

„Naša knjiga“, Celovec, Wulfengasse

RADIO CELOVEC

I. PROGRAM

Poročila: 5.45, 6.45, 7.45, 12.30, 16.45, 20.00, 22.00.

Dnevne oddaje: 5.55 Kmečka oddaja — 6.00 Pestro mešano — 7.00 Pestro mešano — 7.55 Gospodarske vesti — 9.00 Pozdrav nate — 10.00 Za gospodinja — 13.00 Pestro mešano — 13.05 Opoldanski koncert — 14.00 Objave — 16.55 Kulturne vesti — 18.45 Pestro mešano — 18.55 Lokalni šport — 19.30 Odmev časa.

Sobota, 13. 4.: 6.00 Jutranji koncert — 7.00 Zbrane melodije — 8.05 Naš hišni vrh — 14.15 Pozdrav nate — 15.30 „Večne ceste“, roman — 15.50 Veseli intermezzo — 16.00 Iz vseh dolin zveni... — 17.00 Popoldanski koncert — 18.25 Ljudske pesmi — 18.45 Komorna glasba — 19.20 Ljudske pesmi in plesi iz Šlezije — 20.15 Operna glasba.

Nedelja, 14. 4.: 8.05 Poje zbor madrigalistov iz Celovca — 11.00 Dunajski zbor z glasbo — 13.00 Operni koncert — 14.30 Pozdrav nate — 17.05 „Helena“, slušna igra — 18.20 Zveneči mozaik — 19.45 Godba na pihala — 20.10 Lepi glasovi, lepe viže — 21.18 Na lepem modri Danavi.

Ponedeljek, 15. 4.: 7.00 Jutranji koncert — 8.05 Z veseljem igranjem — 9.05 Dopoldanski koncert — 11.00 „Kako se vam dopade“, zabavna oddaja — 13.00 Operni koncert — 14.30 Pozdrav nate — 16.30 Otroška ura — 17.05 „Helena“ (2. del), slušna igra — 18.20 Majhna večerna glasba — 19.30 Virtuozno in zabavno — 20.10 „Zaljubljen v Gastein“, glasbena veseliga.

Torek, 16. 4.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Orkestrski koncert — 14.45 Oddaja za mladino — 15.00 Posebej za vas — 15.30 Komorna glasba — 17.00 Koncert pri kavi — 18.25 Če mene vprašate — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci! — 19.15 XY ve vse — 20.15 „Vsak večer komorna glasba“, slušna igra.

Sreda, 17. 4.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Komorna glasba — 15.00 Glasba za mladino — 15.45 Kraljica čebel — 16.00 Glasba zata — 17.00 Glasba, ki se nam dopade — 18.00 Ljudske pesmi — 18.15 Pomoč vsakdo potrebuje — 20.15 „Turek v Italiji“, opera.

Cetrtek, 18. 4.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Orkestrski koncert — 14.45 Ura pesmi — 15.15 Posebej za vas — 15.45 Korški avtorji: Nara Urban — 16.00 Glasba zata — 17.00 Popoldanski koncert — 18.05 Tam zunaj v gozdu — 18.35 Mladinska oddaja — 19.00 Dunajski slavnostni tedni 1963 — 20.15 Kdor gozdu spel pesmi daje... — 21.00 Zveneča alpska dežela.

Petek, 19. 4.: 8.00 Zveneči jutranji pozdrav — 8.15 Jutranji koncert — 15.00 Komorna glasba — 15.45 Kulturno

RADIO PROGRAM

zrcalo — 17.00 Koncert pri kavi — 19.00 Dober večer, dragi poslušalci! — 20.15 Štirje proti štirim — 21.00 Glasba v času Leopolda I.

II. PROGRAM

Poročila: 6.00, 7.00, 13.00, 17.00, 19.00, 22.00, 23.00, 24.00.

Dnevne oddaje: 6.10 Z glasbo v dan — 6.50 Pestro mešano — 7.20 Jutranja glasba — 11.45 Kmečka oddaja — 12.03 Za avtomobiliste — 13.10 Pestro mešano — 14.50 Objave — 17.10 Kulturne vesti — 18.55 Za otroke — 19.10 Pestro mešano — 19.20 Kaj slišite danes zvečer — 21.55 Šport — 22.10 Pogled v svet.

Sobota, 13. 4.: 7.30 Jutranja glasba — 9.45 Ti in žival — 10.00 Za ljubitelja resne glasbe — 11.00 Ljudstvo in domovina — 13.20 Odmev iz Avstrije — 13.50 Solistični koncert — 15.00 „Parsifal“ — 17.10 „Smena santa“ — španska velika noč — 17.35 „Parsifal“ II. del — 19.10 Oddaja zveznega kanclerja — 19.35 „Parsifal“, III. del — 21.00 V senci Sixtine.

Nedelja, 14. 4.: 7.05 Godba na pihala — 8.15 Kaj je naveda? — 9.00 Operni koncert — 10.15 Veseli praznik — 11.15 Italijanska baročna glasba — 12.15 Italijanska baročna glasba — 13.10 Za avtomobiliste — 15.00 Velikonočna igra iz Innsbrucka — 16.00 V hiši molka — 16.30 Lahka glasba — 18.00 Sestanek v ritmu — 19.10 Teden dni svetovnih dogajanj — 19.30 Melodije za nedeljski večer — 20.00 „Olivija“, slušna igra.

Ponedeljek, 15. 4.: 7.05 Veliki dunajski radijski orkester — 8.05 Pamladna parada — 10.00 Vesela jutranja glasba — 13.10 Za avtomobiliste — 14.10 Klavir v ritmu — 16.00 Ukrajinske velikonočne pesmi — 16.40 Plesna glasba — 18.20 „Neznani Schiller“ — 19.30 „Margareta“, opera.

Torek, 16. 4.: 9.00 Solistična ura — 10.00 Melodije Joseta Rixnerja — 11.00 Ljudske pesmi — 13.20 Teden dni pri združenih narodih — 13.30 Znanj orkestri 16.30 Življenje se začne pri šestdesetih — 17.40 Kostumi in moda na odr — 17.50 Esperanto — 18.00 Popevke — 19.30 Sreča trinajstega — 20.00 Operetni koncert — 21.30 Lahko govorimo o tem.

Slovenske oddaje radia Celovec

Sobota, 13. 4.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 14. 4.: 7.30 „Srednjeveško velikonočno opravilo“. (Po latinskem rukopisu iz leta 1228) Sodelujejo dijaki real. gimn. za Slovence v Celovcu.

Ponedeljek, 15. 4.: 7.30 Velikonočni pozdravi.

Torek, 16. 4.: 14.15 Poročila, objave. — Iz ljudstva za ljudstvo.

Sreda, 17. 4.: 14.15 Poročila, objave. — Kar želite, zaigramo.

Cetrtek, 18. 4.: 14.15 Poročila, objave. — S knjižne police.

SPORTNI VESTNIK

NOGOMET

DVE TOČKI ZA ST. JANŽ
St. Janž — Podkros 3:1

V drugi prvenstveni nogometni tekmi je ekipa St. Janža pridala točki, osvojeni pretekli teden, še dve novi in tako zelo uspešno začela pomladni del tekmovanja. Tekma je potekala v veliki premoči domačinov, ki so, čeprav oslabiljeni, dosegli zanesljivo zmago. Dvakrat je potresel nasprotno mrežo mladi Moschitz, enkrat pa je bil uspešen Hanzi Gabriel.

Na velikonočni ponedeljek bo šentjanski nogometni klub priredil tradicionalni Rožanski nogometni turnir, ki bo povezan z otvoritvijo novega nogometnega igrišča. Poleg prireditelja bodo sodelovale prvorazredne ekipe ATUS Bistrica, ATUS Borovlje ter Bače, ki vse igrajo vodilno vlogo na prvenstvenem tekmovanju. Turnir se bo začel ob 13. uri, po končanem tekmovanju pa bo v gostilni Tischler tradicionalna športna veselica.

SPET PORAZ CELOVŠKE AUSTRIJE

V prvenstveni nogometni tekmi prve zvezne lige je celovško moštvo na Dunaju podleglo domačemu Simmeringu z 0:1. Edini gol igre je dosegel Molnar, ki je zapustil svoje poročno slavje in kot ženin dosegel 2 »življenjsko važni« točki. Tudi dunajska Austria je z neodločenim rezultatom 1:1 proti Schwechatu nadaljevala serijo svojih pomladnih neuspehov, salzburške »vijolice« pa so katastrofalno podlegle Sportklubu z 2:7. Na lestvici je trenutno naslednje stanje:

Admira	17	11	2	4	36:14	24
Austria Dunaj	16	11	2	3	38:18	24
Rapid	17	10	3	4	38:15	23
Wr. Sportklub	17	9	4	4	32:21	22
LASK	17	10	1	6	30:27	21
SVS Linz	17	7	2	8	22:27	16
Schwechat	17	6	3	8	29:30	15
WAC	17	6	3	8	21:30	15
Vienna	17	6	2	9	29:30	14
GAK	17	5	4	8	18:24	14
Austria Celovec	17	5	3	9	21:23	13
Simmering	17	5	3	9	22:33	13
Austria Salzburg	16	5	1	10	21:41	11
Wacker	17	3	5	9	22:36	11

KOŠARKA

ZAKLJUČNE FAZE TEKMOVANJA ZA EVROPSKI POKAL

V povratni košarkarski tekmi je praški Spartak premagal ljubljansko Olimpijo z 79:72 in se s tem uvrstil v polfinale, kjer se bo srečal z madridskim Realom. Olimpija je sicer

v Ljubljani zmagala s tremi točkami razlike, toda na tujem je zgubila s sedmimi, tako, da so za uvrstitev v nadaljnje tekmovanje praktično odločile le 4 točke. Tekma je bila napeta in tehnično na izredno visoki ravni. Na poti domov se je moštvo ljubljanskih študentov na Dunaju pomerilo z avstrijsko reprezentanco, ki je slavila zmago v razmerju 88:78. Ljubljanci pod vtisom nesrečnega poraza niso zaigrali tako, kakor znajo, medtem ko so naši reprezentanti pokazali precejšen kvaliteten napredek. Drugi par evropskega polfinala tvorita ekipi moskovskega Dinama ter CSKA Tbilisi.

NAMIZNI TENIS

V praški športni dvorani Fučika, ki je že razprodana za vse prireditve, se je pretekli teden začelo 27. svetovno prvenstvo v namiznem tenisu, ki je v teh dneh stopilo v zaključno fazo. Sodeluje rekordno število igralcev, med katerimi v vseh disciplinah predstavljajo velike favorite azijski igralci. O razvoju turnirjev bomo poročali v naslednji številki.

Prvi pomladanski plemenski sejem v Lienzu

bo v pelek, dne 19. aprila 1963 ob 9.30 uri. Na ponudbo bo 100 bikov in 60 krav in jelic pingavske pasme.

Kitara in orglice — 15.30 Tako igra pianist Leonard Pennario — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Obisk v Mazarlovem rojstnem mestu — 18.00 Aktualnosti doma in po svetu — 18.10 Pojo vokalni ansambli — 18.45 Ljudski parlament — 20.00 Spoznavajmo svet in domovino — 21.05 Od melodije do melodije.

Cetrtek, 18. 4.: 8.05 „Od pomladi, do jeseni...“ — 10.15 Pel minut za novo pesmico — 12.15 Poslušajmo Kmečko godbo — 12.30 Ob zvokih zabavne glasbe — 14.05 S citrmi po svetu — 14.20 „Maja pokrajina“ — 14.35 Voščila — 15.30 Turistična oddaja — 17.05 Glasba iz Talijanske hrama — 18.10 Prvi večerni ples — 20.00 Cetrkov večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Večer umetniške besede.

Petek, 19. 4.: 8.40 Optimisti in ljubljanski jazz-ansambel — 9.45 Valčki Borisa Kovačiča — 10.15 Iz mozartovih oper, ki jih manj poznamo — 12.15 Poje planinski oktet — 12.30 Od pesmi do plesa — 12.45 Ob zvokih zabavne glasbe — 13.30 Pol ure prijetnih zvokov — 15.15 Napolki za turiste — 15.20 Veliki orkestri — 15.45 Jezikovni pogovori — 17.05 Pelkovo glasbeno popoldne — 18.10 Iz bogate ljudske ustvarjalnosti jugoslovanskih narodov — 20.00 Veliki zabavni orkestri — 20.15 Tedenski zunanje-politični pregled — 20.30 Štiristo let klavirske glasbe — 21.00 Kitara in ritmu 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih.

TELEVIZIJA

Sobota, 13. 4.: 16.10 Za mladino: Kaj lahko postanem — 16.40 Za družino — 18.30 Kaj vidimo novega — 20.00 Velikonočni govor kardinala dr. Kóniga — 20.10 „Nebeška igra“, švedska legenda.

Nedelja, 14. 4.: 17.00 Za otroke od 11 let: Svet mladine — 17.30 Za otroke od 14 let — 19.00 Sedem dni časovnih dogajanj — 19.30 Biblijska dežela — 20.00 Poročila — 20.15 Kaj vi hočete.

Ponedeljek, 15. 4.: 17.00 Za otroke od 5 let: Napačni princ — 18.00 Za družino — 19.30 Oknar — 20.00 Poročila — 20.15 „Diamantni vrtnec“, veseliga.

Torek, 16. 4.: 19.00 Leteča policija ISAR 12: Sreča v nesreči — 19.25 Zabeleženo za vas — 19.45 Samo z mano: Wolf Albach-Retty — 19.55 Čas v sliki — 20.05 Kratk film — 20.20 Enaindvajset — 21.05 Pariška žola.

Sreda, 17. 4.: 17.00 Za otroke od pet let: Pavliha — 17.45 Za otroke od 11 let — 18.00 Za družino — 19.00 Slike iz Avstrije — 19.30 Poročila — 19.45 Čas v sliki — 20.00 Kratk film — 20.15 „Kaj sem“, veselo uganjanje poklica — 21.00 „Dober vzlet“ — 22.00 Poročila.

Cetrtek, 18. 4.: 19.00 Šport — 19.25 Zabeleženo za vas — 19.30 Poročila — 19.45 Čas v sliki — 20.00 Kratk film — 20.15 „Vrč“ in „Limone iz Sicilije“, enadejanki — 21.45 Prazni kilometri.

Petek, 19. 4.: 19.25 Zabeleženo za vas — 19.30 Poročila — 20.00 Kratk film — 20.15 „Konzul“, opera — 21.55 Nova pola ženskega zdravljenja.

Izdajatelj, lastnik in založnik: Dr. Franc Petek, Velikovec. Uredništvo in uprava: Celovec - Klagenfurt, Gosometergasse 10, telefon 56-24. Glavni urednik: Rado Janežič, odgovorni urednik: Lovro Potočnik. — Tiska založništva in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje. — Dopolni naj se posiljajo na naslov: Celovec - Klagenfurt 2, Postfach 124.